

INTERVIU

8

CONCERT „VICARA LUI ENESCU“

16

SOLIȘTII FILARMONICII PITEȘTI

48

EUPHONIA[®]

SCANEAZĂ CODUL QR

REVISTĂ DE CULTURĂ MUZICALĂ • EDITATĂ DE FILARMONICA PITEȘTI • NR. 17-18/2019-2020 • 5 LEI

22

Dirijorul Horia Andreescu
pe scena Filarmonicii Pitești

„Filarmonica” înseamnă „iubire de armonie” (gr. philein – a iubi, harmonia – armonie). Consonanță a sunetelor concomitente, dar și bună înțelegere între oameni, o potrivire perfectă a tuturor părților. Și dacă pe scenă

cea mai tristă zi din viața mea la filarmonică, din cauza apariției pandemiei și a ceea ce am fost nevoit să fac. 13 a fost cu ghinion, făcând uitate visele, victoriile, sacrificiile, nedormirile... Să existăm, să rezistăm ca să ne putem dezvolta

Ultimele șapte cuvinte

ale
lui

Iisus
pe
cruce

poți ajunge, cu studiu și repetiție, la eufonie, în viață e infinit mai greu, mai ales dacă apar forțe externe care nu țin cont că vrei să trăiești în perfectă armonie cu cineva. Pentru ceva. Pentru Filarmonică. Nu întâmplător am botezat această revistă, acum 10 ani, „Euphonia”!

Însuflețit de această iubire de armonie, simțind că am o echipă pe care mă pot baza, am putut declanșa mai multe inițiative de amploare – pentru înființarea Filarmonicii Pitești, pentru un sediu al ei, scrisoarea deschisă către autoritățile centrale, din 2009, pentru creștea salariilor colegilor din orchestră, pentru înființarea noului Cinematograf „București”, pentru integrarea valorilor locale în circuitul național, pentru descoperirea de noi talente, pentru promovarea compozitorilor români, a celor mai buni soliști, dirijori, actori, regizori, scenariști, producători, pentru demonstrarea modernității clasicilor, pentru idei-forță care să unească întreg spectrul public în vederea realizării de proiecte culturale de anvergură, pentru împăcarea generațiilor într-un echilibru superior, pentru ridicarea ștachetei spirituale a Piteștiului. O filosofie practică, una în care gândirea și inima se contopesc. Nu am reușit întotdeauna, nu toate proiectele mele (sau venite din public sau de la colegi) au fost puse în practică, dar ce am reușit e un bun câștigat pentru Pitești.

Am organizat, la Filarmonica Pitești, din 25 mai 2007 încoace, de la înființare, aproape 1000 de evenimente cu public – vreo 400 de concerte simfonice ale orchestrei noastre, peste 400 de concerte camerale, peste 100 de spectacole de alte genuri muzicale (o bucurie uriașă mi-a provocat orchestra când, la 20 aprilie 2017, s-a lăsat, simbolic, dirijată de mine, în fața unui public entuziast. Am simțit eufonia din plin, pe viu, atunci). Un bilanț generos dacă îl faci la aniversări normale. În schimb, aniversarea de 13 ani a fost, de departe,

mai apoi, să fim din ce în ce mai buni, au fost prioritățile mele în multele perioade dificile prin care am trecut (tăierile de personal din 2009 și 2010, tăierea salariilor în 2017), dar problemele apărute în 2020 au întrecut cea mai sumbră imaginație.

Săptămâna Patimilor de anul acesta a fost cea mai grea dintre toate. Un om de cultură are o sensibilitate aparte, specială, simte și presimte enorm, de la bucurie la tristețe. Mi-am reamintit cum an de an, din 2008, am organizat un concert special de Paște. Alături de concertele de deschidere de stagii, de închidere și de cel aniversar, cel de Paște are o importanță aparte. De data aceasta, în pandemie, cu activitatea suspendată din 11 martie, cu oameni nevinovați aflați în șomaj tehnic, așteptând pe banca de la blocul meu sosirea voluntarilor cu Lumină în Noaptea Învierii, am rețrăit, cu suflet greu, momente semnificative din concertele pe care le-am organizat în ultimii ani în Joia Mare: „Requiem-ul” lui Mozart, oratoriul „Messiah”, de Georg Friedrich Haendel, „Stabat Mater”, de Giovanni Battista Pergolesi, „Requiem”, de Giuseppe Verdi, „Ultimele șapte cuvinte ale lui Iisus pe cruce”, de Joseph Haydn, „Ave Maria” de Johann Sebastian Bach, oratoriul „Iuda Macabeul”, de G.F. Haendel, „Preghiera” de P. Mascagni, ori „Miluiește-mă, Dumnezeuule”, de Gheorghe Cucu și „Până când, Doamne?”, de Dimitrie Borteani.

Cu Lumina Învierii în căușul palmelor, pe la nouă seara, am intrat în casă având în minte meditațiile muzicale ale lui Haydn pe tema ultimelor șapte cuvinte rostite de Iisus pe Cruce, strigând în gând, în do minor: „Eli, Eli, Lama Sabactani?”

Jean Dumitrașcu

MOROIANU ȘI TOTAN ÎN CONCERT

4

Inaugurarea stagiunii de toamnă a fost făcută la 12 septembrie 2019 la Filarmonica Pitești, avându-i ca invitați pe dirijorul Florin Totan și pianistul Viniciu Moroianu.

THEO WOLTERS LA FILARMONICA PITEȘTI

6

L-am avut din nou la pupitru pe olandezul Theo Wolters, care este pentru a 13-a oară la conducerea orchestrei Filarmonicii Pitești.

CONCERT MOZART

14

Interpretarea pianistei Andreea Butnaru a fost de cel mai înalt nivel.

INTERVIU CU DIRIJORUL VALENTIN DONI

36

Dirijor permanent al Filarmonicii „Mihail Jora” din Bacău, Valentin Doni a absolvit Institutul de Arte „Gavriil Musicescu” din Chișinău, secțiile dirijat orchestră de muzică populară [...]

CONCERTUL DE CRĂCIUN AL FILARMONICII PITEȘTI

44

Pentru acest concert invitați au fost dirijorul Mircea Holiartoc, soprana Irina Iordăchescu și tenorul Mario Vasiliu.

ANSAMBLUL VIOLONCELLISSIMO

22

Pe lângă bucățile clasice au fost interpretate piese de inspirație populară românească, tangouri făcute celebre de Astor Piazzola, jazz cu „A la Turca de Mozart”, rock și ritmuri sud- americane.

HAYDN VS. MOZART

56

Totan este un dirijor mai deosebit. El nu numai că dirijează, dar oferă publicului lămuriri privind compozitorii [...]

REDACTOR-ŞEF FONDATOR

JEAN DUMITRAȘCU

REDACTOR

Mihaela Fulgeanu-Matei

REDACTOR ASOCIAT

Gh. Neguț

FOTO

Diana Iordache

DTP

Liviu Jaică

ISSN

2066-9003

ȚIPAR

S.C. Argeșul Liber S.A.

SEDIUL REDACȚIEI

Filarmonica Pitești,

Calea București, Nr. 2, Pitești

TELEFON

0248 220 111

EMAIL

filarmonica@filarmonicapitesti.ro

WEB

www.filarmonicapitesti.ro

REVISTĂ EDITATĂ DE FILARMONICA PITEȘTI

Inaugurarea stagiunii de toamnă la Filarmonica Pitești cu MOROIANU și TOTAN

Joe Neguț

Inaugurarea stagiunii de toamnă a fost făcută la 12 septembrie 2019 la Filarmonica Pitești, avându-i ca invitați pe dirijorul Florin Totan și pianistul Viniciu Moroianu. Inaugurare cu un program ofertant.

La începutul concertului, conform unui obicei, maestrul Totan ne-a făcut o prezentare a compozitorului Ludwig van Beethoven, a geniului său, după care a fost invitat în scenă Viniciu Moroianu. Am auzit una dintre culmile compoziției pentru pian, **Concertul nr 5 pentru pian și orchestră în mi bemol major**. Imperialul de Beethoven.

Este una dintre compozițiile în care compozitorul dă măsura geniului său. Sunt pasaje de mare gingașie și grație a sonorității pianului cu replici forte din partea orchestrei, dar și pasaje forte cu răspunsul în aceeași măsură al orchestrei și-și bine merită supranumele de *Imperialul*.

Interpretarea lui Viniciu Moroianu a fost deosebită, interpreta parcă ar fi în transă și a fost răsplătită cu aplauze generoase. Maestrul Moroianu a dat un bis cu o piesă de Brahms.

Am avut o discuție cu maestrul Moroianu și l-am întrebat dacă pianul din vremea lui Beethoven era altfel decât pianul de azi. El mi-a spus că pianul din vremea lui Beethoven era cu sonorități mai limitate, de abia din timpul lui Ceaikovski este la fel de azi. Așa că lui Beethoven s-ar bucura să audă pianele de azi.

Și în partea a doua a concertului dirijorul Totan a făcut o prezentare a compozitorului Brahms, dominat de melancolie. La fel de melancolică este și Simfonia a 3-a în fa major, op. 90.

Dominanta melancolică este în partea a

treia a simfoniei este leitmotivul filmului foarte cunoscut *Aimez vous Brahms*.

Orchestra a dat o interpretare reușită compoziției lui Brahms sub conducerea lui Florin Totan, foarte aplaudată. Totan a mai dat și un bis cu *Dansuri maghiare* de Brahms.

A fost un început reușit de stagiune.

Interpretarea lui Viniciu Moroianu a fost deosebită, interpreta parcă ar fi în transă și a fost răsplătită cu aplauze generoase

Florin Totan

Viniciu Moroianu

Theo Wolters

Concert la Filarmonica Pitești cu **THEO WOLTERS**

Joe Neguț

Înainte de a comenta concertul din această seară (19 septembrie 2019), vreau să discut despre un articol interesant al lui Sever Voinescu din *Dilema veche*. El spune că este dificil de comentat o operă de artă precum o pictură, sau un concert pentru că folosim alte mijloace decât aceste opere, cuvintele sunt potrivite literaturii. Dar el agreează că putem să ne exprimăm impresiile create de o operă de artă, o pictură, sau un concert de muzică.

Eu nu am pregătire muzicală ca să descriu tehnicile muzicale, instrumentele, ci

descriu, pur și simplu, impresia pe care mi lasă muzica.

L-am avut din nou la pupitru pe olandezul Theo Wolters, care este pentru a 13-a oară la conducerea orchestrei Filarmonicii Pitești. Și nu a venit singur, ci împreună cu trompetistul olandez Floris Onstwedder. Onstwedder pare a fi elevul lui Wolters, care la bază este și el trompetist.

Prima piesă muzicală din concertul de astă seară a fost Concertul pentru trompetă și orchestră în re major de Bach/Vivaldi. Este o piesă muzicală barocă

După pauză, am audiat Simfonia a 8-a de Dvorak. Este o simfonie în ritm popular creată ca urmare a cooptării lui Dvorak în Academia Cehă

simți că te afli într-o catedrală cum este Mănăstirea din Melk și ascuți muzica unor compozitori ai Contrareformei care se adresează lui Dumnezeu.

Solistul trompetist a fost acompaniat de o orchestră de coarde, iar Mădălin Sandu i-a dat replica la vioară.

Apoi, într-o formulă completată cu suflători a urmat Concertul pentru trompetă și orchestră în mi bemol major de Haydn. Acest concert extrem de cunoscut, îl aud mereu dimineața la Radio România Muzical, creează o atmosferă de iarmaroc.

Aplauzele cu care a fost răsplătit de

public i-au determinat pe dirijor și trompetist să ne ofere un „Encore” de Johann Strauss.

După pauză, am audiat Simfonia a 8-a de Dvorak. Este o simfonie în ritm popular creată ca urmare a cooptării lui Dvorak în Academia Cehă. A lucrat la ea undeva în Boemia și într-o perioadă de trei luni a finalizat-o. Este o mare veselie în această simfonie și creează o stare de bine spectatorilor.

O altă seară reușită s-a petrecut și melomanii au plecat acasă foarte mulțumiți.

Absolventă a Universității Naționale de Muzică din București și a Universității de Arte din Berlin, pianista Andreea Butnaru are o bogată activitate concertistică. A obținut numeroase premii naționale și internaționale la concursurile de gen. Cadru didactic la U.N.M.B., clasa muzică de cameră, Andreea Butnaru a concertat pe scene din România, Germania, Belgia, Ucraina, Italia, Japonia, având apariții la posturile de radio și televiziune. A susținut concerte camerale, dar și cu orchestra în stagiunile Filarmonicii Pitești. Despre frumusețea muzicii, a concertelor susținute la Pitești, dar și pe scenele lumii, aflăm din discuția purtată pe calea internetului.

ANDREEA BUTNARU:

Întotdeauna am avut credința că eu sunt obligată să pun în valoare muzica pe care o cânt

Mihaela Fulgeanu Matei

Bună ziua și mulțumesc pentru acordarea acestui interviu pentru cititorii revistei Filarmonicii Pitești, „Euphonia”. Pentru început, vreau să-mi spuneți ce înseamnă pentru dvs. colaborarea cu Filarmonica Pitești? Ați fost prezentă atât în recitaluri camerale, cât și cu orchestra simfonică.

Colaborarea cu Filarmonica Pitești este o relație specială, noi fiind printre primii care am aflat vestea că, la Pitești, se înființează o filarmonică, de la colegul nostru Tiberiu Oprea, inițiativă care ni se părea, la acea vreme, aproape imposibilă. La început am colaborat foarte des, dat fiind faptul că orice stagiune, în stadii incipiente, poate suferi schimbări de ultim moment și atât eu, ca pianist, cât și ansamblul nostru cameral, aveam permanent pregătite programe de scenă, astfel încât să ajutăm acolo unde este nevoie. Am văzut efortul uriaș de la început pentru a crea o diversitate cât mai mare în alegerea programului și am apreciat mult acest lucru.

Am văzut efortul uriaș de la început pentru a crea o diversitate cât mai mare în alegerea programului și am apreciat mult acest lucru

Cum vi s-a părut orchestra? Atunci, la prima colaborare, și la cea din 2019?

Începutul a fost greu, ca la orice orchestră simfonică, în formulă mică, cu mulți colaboratori. Sala de concert, pe atunci, cea de la Casa Sindicatelor, avea o acustică mai puțin prietenoasă și o scenă puțin cam prea bine aerisită, iarna mai

ales; cu toate acestea, nu pot uita entuziasmul și bucuria celor din orchestră, iar relația cu solistul (cu mine, în acest caz) a fost caldă și colaborativă, atitudine care, o spun cu bucurie, nu s-a schimbat în niciun moment până în 2019!

Sunteți un artist care nu mai are nevoie de nicio prezentare. Ați cântat și încântat pe toate scenele muzicale. Și, totuși, pentru fiecare a fost un început. Ați debutat la 11 ani. Cum v-ați apropiat de muzică, ce v-a determinat să alegeți acest drum, al pianului?

M-am născut într-o familie îndrăgostită de muzica simfonică și de operă, de la bunici, până la părinți; mama avea pian în casă, pe care studiase opt ani, așa că, la un moment dat, mi-au luat profesor pentru ca zdrăngănelile mele fericite să capete sens. Recunosc faptul că, în anii mici de școală, aveam certitudinea că pianul sună cel mai frumos și mai bine, dar mi-am schimbat părerea categoric în momentul în care, în clasa a cincea, am început să fac muzică de cameră, într-un proiect-pilot al profesoarei de muzică de cameră din Liceul „Enescu”, doamna Ana Maria Crețan. De obicei, obiectul de studiu se face, dacă se face, din clasa a noua, dar eu am avut norocul să îl încep

mult mai devreme și să descopăr muzicalitatea celorlalte instrumente în paralel cu studiul meu personal. Cred că aceasta a fost calea destinului meu, iar familia mea m-a sprijinit din toate puterile, cu toate că meseria de muzician a fost pentru ei o necunoscută mare, plină de suișuri și coborâșuri, de satisfacții mari și suferințe pe măsură.

Cât studiați pentru a fi mulțumită ca un concert să iasă așa cum vă doriți?

Cât îmi permite timpul și energia, studiul la mine presupune și construcția unei arhitecturi sonore a acelei lucrări, o conceptualizare mental cât mai fidelă textului scris și, în același timp, o adaptare a propriului meu temperament la muzica pe care urmează să o fac. Partea practică (mâna pe instrument) este efortul pe care îl depun să realizez aceste idei muzicale cât mai aproape de adevărul dorit; el este însoțit, în momentul concertului public, de conștientizarea ambientului exterior și interior: acustica sălii, colaborarea cu colegii muzicieni, emoțiile, vibrațiile publicului...

Cum vă alegeți repertoriul? Îl propuneți dvs, sau vine din partea organizatorilor?

Recunosc faptul că, în anii mici de școală, aveam certitudinea că pianul sună cel mai frumos și mai bine, dar mi-am schimbat părerea categoric în momentul în care, în clasa a cincea, am început să fac muzică de cameră, într-un proiect-pilot al profesoarei de muzică de cameră din Liceul „Enescu”, doamna Ana Maria Crețan

De obicei eu propun un număr de lucrări, dar am avut de multe ori cereri speciale, care să se potrivească unor ocazii speciale.

Aveți un concert preferat, pe care să-l cântați, să zicem, de mai multe ori într-un an la diferite filarmonici?

Nu, nu am lucrări preferate, fiindcă orice opus valoros mă asimilează ca muzician! Întotdeauna am avut credința că eu sunt obligată să pun în valoare muzica pe care o cânt și nu invers, să o cânt pentru a mă pune pe mine în valoare; de aceea, de fiecare dată când cânt bine, momentul acela devine preferatul meu, indiferent de ceea ce cânt. Dar ce pot spune despre preferințe este faptul că, în această etapă de viață, am înclinația să asimilez mai repede muzica anumitor compozitori și a anumitor concerte, fiindcă se potrivesc foarte repede personalității mele: *Concertul de Poulenc* este unul și oricare dintre concertele mozartiene și beethoveniene mi se potrivesc acum bine. Mai tânără fiind, am avut și alte preferințe și constat, pe măsură ce înaintez în vârstă, că îmi păstrez această versatilitate parțială.

Există vreun concert pe care nu l-ați interpretat încă și pe care vă doriți să-l interpretați?

Sunt trei proiecte la care am lucrat de la începutul lui 2020 și care nu au putut fi finalizate din cauza pandemiei, un concert solo cu *Rhapsody in Blue* de Gershwin și două concerte camerale, care includ aranjamente inedite ale unor opusuri simfonice celebre, printre care și *Șeherezada* lui Rimski-Korsakov. Sperăm să le reluăm după normalizarea situației, sunt proiecte inedite care ne-au umplut inima de bucurie la repetiții.

Ați colaborat și colaborați cu dirijori de renume. Care concert v-a fost cel mai aproape de suflet?

Toate concertele sunt aproape de sufletul meu, fiindcă la fiecare colaborare cu dirijori și orchestre am descoperit muzicieni extraordinari și oameni buni și calzi. Dacă vorbim, însă, de concerte cu încărcătură personală deosebită, trebuie să amintesc un concert de Beethoven, cu Radu Postăvaru, la Ploiești, unde,

Andreea Putnaru

Foarte interesant a fost parcursul unui concert chiar de la Filarmonica Pitești, cu Tiberiu Oprea. Am fost convinsă, cumva împotriva voinței mele, de colegul meu de ansamblu, Florin Mitrea, să învăț Concertul al doilea al lui Ceaikovski, încurajată și de Tiberiu, care a fost încântat să îl dirijeze; lucrarea nu era pe lista favoritelor mele din cauza unei prejudecăți legate de frecvența cu care numărul unu al lui Ceaikovski se cântă! L-am ascultat, totuși, mi-a plăcut până la urmă și l-am studiat cu drag, dar mereu vorbeam cu Tiberiu și îi spuneam: „Tibi, s-ar putea să nu iasă până la concert, e imens, ce ne facem? Hai mai bine să țin în mână și doil de Beethoven”. Așa că iarăși am studiat două concerte în paralel, pe lângă proiectele mele camerale; cu două săptămâni înainte de data concertului am fost mulțumită de mersul studiului la Ceaikovski, am anunțat fericită că asta o să cânt și, în aceeași zi, mi-am accidentat destul de serios unul dintre degetele de la mâna stângă... Până la urmă a fost să fie un concert foarte bun, de care toți ne amintim cu drag.

Ați reprezentat România la Festivalul Internațional al Muzicii de la Kyoto (Japonia). Ce concert a premers prezența dvs la acest festival?

Festivalul era destinat studenților din diferite țări, cu repertoriu exclusiv cameral. Invitația organizatorilor se adresa universităților de muzică, ele urmând să selecteze o formație camerală care să cânte repertoriul impus de japonezi și care era obligatoriu al unui compozitor reprezentativ al țării respective. Pentru România, lucrarea obligatorie, printre altele, a fost *Sonata a Treia pentru pian și vioară* de Enescu. Universitatea de muzică a organizat un concert de selecție la care au participat formații care au cântat

exclusiv această sonată și a ales varianta interpretată de noi, Alexandru Tomescu și cu subsemnata. De ce sunt mândră de acest concert este faptul că, pe atunci, aveam nouăsprezece ani, eram amândoi în anul I, dar făceam muzică de cameră împreună, deja de opt ani. Sigur au fost și alți muzicieni extraordinari în acel concurs, dar, probabil, la noi s-a simțit coeziunea cameral atât de important în sonata lui Enescu.

Sunteți solist concertist, dar și cadru didactic la cea mai prestigioasă universitate muzicală din țară. Ce îi mai apropie pe tineri de muzică? Sunt mulți care studiază pianul?

Cel mai important lucru în apropierea de arte, în general, este înclinația precoce spre acea formă de artă, combinată cu sprijinul din partea familiei și găsirea unui mentor bun. Muzica este cea mai accesată dintre toate artele, asta o putem vedea la concursurile de talente, fiindcă poporul român este un popor muzical și ponderea de oameni relativ talentați este foarte mare. Greul începe acolo unde copiii își dau seama ce muncă titanică și cât timp trebuie să aloce pentru a-și dezvolta talentul, dar, spre deosebire de acum 50 de ani, există mult mai multe direcții de dezvoltare profesională în muzică, astfel încât ai o piață de unde poți să alegi ce îți place. Ce este și va fi întotdeauna un produs de nișă este clasicul, domeniul ce implică o rigoare și performanță intelectuală și mentală fantastice, dar care, la un moment dat, oferă satisfacții nebănuite în interacțiunea cu publicul. Pianisti sunt destui, o parte dintre ei foarte buni, numărul lor fluctuează de la an la an, dar, per total, acoperă o arie destul de largă de meserii asociate pianului și creează o concurență sănătoasă.

Educație prin muzică! Atât la facultate, cu studenții, cât și la concertele pe care le interpretați. Cât de importantă este educația prin muzică, fie ea și la vârsta studenției? Se presupune că până la această vârstă adolescenții să fi pornit deja pe un drum al cunoașterii.

Educația prin muzică este la fel ca orice altă formă de educație, învață respectul, grija pentru celălalt, atitudinea morală, responsabilitatea. Cel mai simplu este

să te adresezi adolescenților, într-adevăr, fiindcă aceea este perioada în care își formează gusturile și înclinațiile. Dar și adultul tânăr este într-o perioadă de efervescentă mentală și emoțională mare, poate asimila și adopta experiențe sonore cu un grad mare de maturitate și poate observa un lucru foarte important: impactul muzicii de calitate (nu doar clasică, de toate felurile) asupra lui însuși, atunci când acea muzică este ascultată în condiții bune – un număr de decibeli potrivit, acustică bună, act social dedicat, adică acțiunea de a intra în spațiul de concert, de a socializa cu ceilalți, apoi de a acorda artistului respectul și atenția cuvenite. De aceea, consider că un concert educativ se poate adresa tuturor vârstelor, fiindcă fiecare dintre noi poate învăța câte ceva nou din fiecare experiență inedită.

În paralel, desfășurați și activitate de cercetare științifică. Despre ce este vorba?

Orice cadru didactic al Universității de Muzică din București își alege un domeniu muzical de cercetare; în cazul meu, am aprofundat domeniul interpretării și al viziunii interpretative în muzica de cameră, pe coordonate atât științifice și demonstrabile teoretic, cât și pe domeniul practic. Mai pe românește, am aplicat tot ce am creat din punct de vedere științific în practica de scenă, mai ales în două tipuri de repertorii: cel creat în prima jumătate a secolului al XX-lea și repertoriul cameral beethovenian. Acest demers științific în muzica instrumentală este oarecum paradoxal (de obicei, la noi practica este relevantă), dar pe mine m-a ajutat foarte mult să pot dezvolta o imagine bine argumentată a fiecărei interpretări pe care o creez și o flexibilitate cât mai mare în lucrul cu studenții care, ca orice tineri profesioniști, trebuie învățați să aibă, la rândul lor, o viziune proprie asupra fiecărei partituri pe care doresc să o cânte.

În 2005, a luat naștere Ansamblul MusicaViva, alături de dvs., pe scenă fiind violoncelistul Florin Mitrea, pentru cei care nu știu, soțul dv. Cum este să fiți alături și pe scenă?

De fapt, ideea unor concerte tematică a venit de la prietenul nostru Răzvan Hamza, un violonist excepțional,

prim-concertmaestru al Filarmonicii din Kassel și partener cameral al meu câțiva ani, cu care am realizat un recital Enescu, în care a fost invitat și un muzicolog care a vorbit despre un repertoriu, pe atunci, foarte rar cântat în Germania. Reacția publicului a fost excepțională și am ajuns toți trei la concluzia că ideea de muzică grea, de neînțeles, atribuită majorității lucrărilor instrumentale importante este, de fapt, o falsă prejudecată și trebuie combătută cât mai mult. Așa s-au născut concertele și proiectele MusicaViva, la care Florin mi-a fost partener fidel în toate nebuniile pe care le-am născocit. În viața privată, avem norocul că nu muncim tot timpul în aceeași instituție, putem astfel să diversificăm timpul petrecut împreună și să împărțăm experiențe diferite.

Ați susținut concerte de muzică de cameră, însoțite de povestea vieții compozitorilor. Ce compozitori ați prezentat în cadrul proiectului?

Au fost mulți, de la compozitori din perioada barocă, Nicola Porpora și Georg Ph. Telemann, până la moderni și contemporani, ca Fazıl Say și Nadia Boulanger, trecând atât prin compozitori foarte cunoscuți – Mozart, Beethoven, Debussy – cât și prin creatori mai puțin prezenți pe scenele românești, cum sunt Bohuslav Martinu, Francis Poulenc, George Stephanescu. Eu am o afinitate cu muzica primei jumătăți a secolului al XX-lea și mi-am convins și colegii de ansamblu să abordeze astfel de repertoriu fără proteste, am realizat chiar și un CD special (pentru noi) cu sonate ale acestei perioade, care chiar așa se numește: „O călătorie spre secolul al XX-lea”.

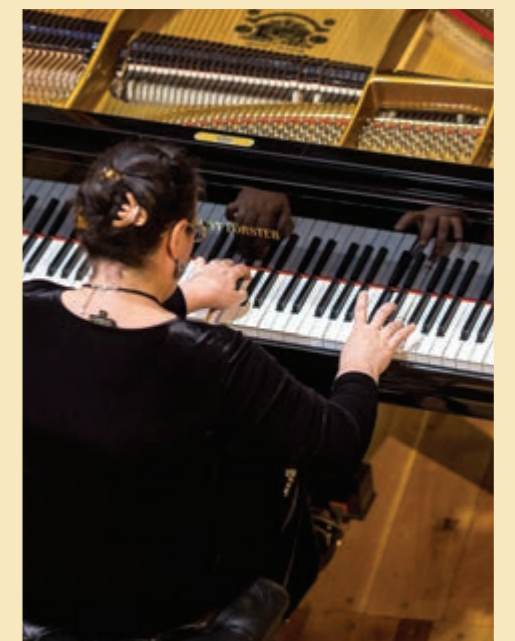
Ați avut apariții în emisiuni de radio și de televiziune. Pregătirea pentru acestea a fost, cu siguranță, aceeași ca pentru un concert. Emoțiile au fost aceleași ca în sala de concert?

Emoțiile au fost la fel de intense, la început au fost chiar covârșitoare, fiindcă mai greu decât cântatul a fost vorbitul liber. Dar, ceea ce m-a ajutat a fost, chiar dacă pare improbabil, teza de doctorat și susținerea ei de acum ceva ani, unde mentorul meu, profesor Șerban Soreanu, m-a rugat (de fapt m-a obligat!) să îmi

pregătesc dizertația ca pe un discurs liber. Tot așa am conceput și concertele noastre cu povestiri, iar emoțiile din emisiunile live au scăzut considerabil.

Cum vedeți ca artist, ca dascăl și ca om perioada pe care o traversăm, ca urmare a pandemiei de COVID 19? Ne vom putea întoarce în sălile de concert, sau de acum încolo, lumea va beneficia doar de concerte online?

Sper din tot sufletul să ne întoarcem în sala de concert, pentru mine și pentru mulți dintre noi perioada pe care o traversăm este teribilă. Ceea ce mă întristează este că noi, artiștii din multe domenii scenice, am înțeles și respectat necesitatea acestei restricții, chiar dacă aceasta a însemnat moarte clinică pentru arta noastră, în timp ce, în mod revoltător, mulți dintre ceilalți, nu! Mediul online mai are loc de multe îmbunătățiri până să atingă măcar o fracție din mărimea spațiului de concert sau a sălii de studiu, chiar dacă a suplinat cât de cât lipsa artei în această perioadă; de aceasta sper ca lucrurile în domeniul medical să evolueze spectaculos spre bine, ca să ne putem întoarce la normal, o spun și din perspectiva artistului, dar și din cea a profesorului, a mentorului care se luptă cu situații greu de rezolvat, care încearcă să ajute studenții să treacă bine de această perioadă creatoare de depresii și angoase nebănuite.

Concert Mozart la Filarmonica Pitești

Joe Neguț

Astăzi seară (26 septembrie 2019) am avut un program Mozart. Dirijorul Tiberiu Oprea a deschis concertul cu o piesă de Arcangelo Corelli parcă pentru a face tranziția de la preclasic-baroc la clasicismul vienez. Orchestra de coarde a Filarmonicii Pitești a interpretat Gigă - Sarabandă și Badinerie de Corelli.

Apoi Tiberiu Oprea a invitat-o pe scenă pe pianista Andreea Butnaru și orchestra de coarde completată cu instrumentele de suflat au interpretat Concertul pentru pian și orchestră nr. 21 în do major KV467 de Wolfgang Amedeus Mozart.

Acest concert este pentru mine una dintre cele mai minunate compoziții muzicale. Atmosfera din partea doua, *andante* te îndeamnă la visare și meditație. Trebuie să amintesc că datorită faptului că a fost suport muzical al unei melodrame suedeze, o poveste de dragoste nefericită, Elvira Madigan, concertul lui Mozart a primit acest supranume.

Interpretarea pianistei Andreea Butnaru a fost de cel mai înalt nivel și orchestra condusă de Tiberiu Oprea ca răspuns cu acuratețe solistei. Interpretarea excelentă a fost răsplătită cu vii aplauze și generoasa Andreea Butnaru ne-a oferit un bis cu o prelucrare de jazz pe tema *A la Turca* a lui Mozart.

După pauză am audiat Simfonia nr 35, în re major Haffner a lui Mozart. Este o simfonie dedicată lui Haffner cel tânăr un important demnitar din Salzburgul natal, al cărui tată era primarul acestui oraș. Tânărul Haffner a fost înnoobilat și Mozart a dedicat acestui eveniment această simfonie scurtă. Are prima parte și a treia foarte solemne care să corespundă momentului important celui căruia i-a fost dedicată simfonia. Muzica este strălucitoare și încântătoare fiind un reper în creația lui Mozart.

Orchestra Filarmonicii Pitești, condusă de Tiberiu Oprea, a interpretat cu dăruire această muzică fiind răsplătiți cu vii aplauze.

Tiberiu Oprea
a invitat-o pe
scenă pe pianista
Andreea Butnaru
și orchestra de
coarde completată
cu instrumentele
de suflat

Tiberiu Oprea

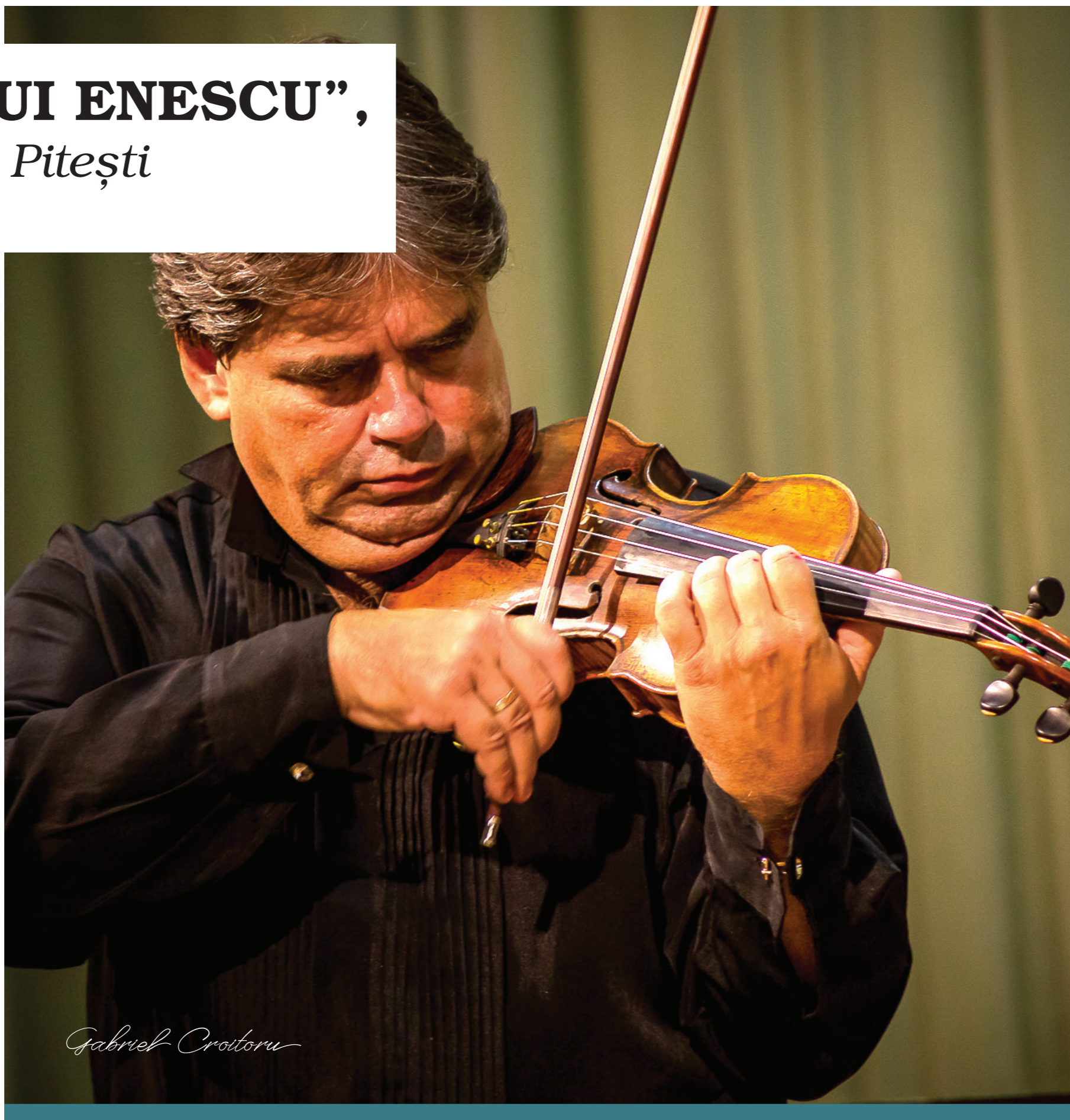
„VIOARA LUI ENESCU”, la Filarmonica Pitești

Ion Teianu

Turneul Vioara lui Enescu a revenit, la 20 septembrie 2019, pe scena Filarmonicii Pitești, spre bucuria publicului piteștean. Gabriel Croitoru, violonistul care are privilegiul de a cânta cu vioara „Guarneri del Gesu” supranumită „Catedrala”, pe care a cântat George Enescu (instrument pus la dispoziție și aflându-se în patrimoniul Muzeului Național „George Enescu”), și pianistul Horia Mihail au avut în program trei sonate emblematice pentru repertoriul pentru vioară și pian de Claude Debussy, Richard Strauss și César Franck.

Gabriel Croitoru mărturisește că: „Mesajul acestui turneu este clar și anume acela că, indiferent de localitate, de numărul mic sau mare de ascultători, de complexitatea lucrărilor cântate, muzica clasică ne adună împrejurul ei cu aceeași intensitate, indiferent că suntem pe scenă sau în sală, făcând din noi niște suflete mai curate, mai deschise către frumos și către bine. Față de momentul de debut al acestui demers cultural, anul 2012, remarc o clară diferență. Publicul a devenit din ce în ce mai interesat de fenomenul artistic care se petrece sub ochii săi, pornind de la curiozitatea inerentă față de nou, continuând cu plăcerea momentului și terminând cu dorința de a reveni într-o atmosferă nobilă.”

Din anul 2012, împreună cu vioara *Guarneri del Gesu* ce i-a aparținut lui George Enescu, Gabriel Croitoru a reluat într-o versiune modernă misiunea pe care și-a asumat-o Enescu atunci când străbătea țara în timpul primului război mondial, pentru a-și duce muzica către cei bolnavi, răniți ai războiului, oameni aflați în ne cazuri și nevoi. Violonistul care a câștigat prin concurs dreptul de a cânta la „Catedrala”, celebra vioară construită de marele Guarneri del Gesu, Gabriel Croitoru, duce muzica, prin sunetul

Gabriel Croitoru

Publicul a devenit din ce în ce mai interesat de fenomenul artistic care se petrece sub ochii săi, pornind de la curiozitatea inerentă față de nou

acestui instrument unic, acolo unde este nevoie de ea, împreună cu pianistul Horia Mihail.

Istoria călătoriilor vioarei lui Enescu, din 2012 până în 2019, este deosebit de diversă. Dacă la primele ediții era sondat teritoriul virgîn al căminelor culturale din sate aflate în cele mai îndepărtate colțuri ale României, unde sunetul Marii Muzici nu ajunsese niciodată, sau cel al sălilor de sport din licee în care veneau copii curioși să vadă cum sună o vioară celebră, acolo unde ei aleargă la ora de educație fizică, au fost turnee în care vioara lui Enescu a mers în căutarea pianelor călătoare lăsate în diferite orașe ale țării de Horia Mihail și evident, la Sala Radio, dar și ani în care a ajuns să cânte la Beijing, la Londra, în Spania, Portugalia și lista poate continua.

Repertoriul turneului a cuprins uneori sonatele reper ale repertoriului violonistic, pe care publicul le-a primit cu un respect care la final se transforma în aplauze entuziaste, alături de programe de miniaturi din repertoriul de virtuozi al vioarei, toate emoționând publicul în egală măsură prin arta lui Gabriel Croitoru. Începând din 2012, fără întrerupere, doi muziceni români entuziaști, Gabriel Croitoru și Horia Mihail, cărora le era familiară experiența de a cânta pe scene ale marilor orașe, în București la Sala Radio sau la Ateneu, dar și în orașe mai mici ale țării, au descoperit că au puterea de a duce muzica clasică mai departe, în locuri cât mai diferite, peste tot muzica putând face foarte mult bine, așa cum făcea Enescu în urmă cu mai bine de o sută de ani. Dacă așa s-a născut primul turneu *Vioara lui George Enescu*, important este că el continuă de 8 ani, iar anul acesta i-a adus pe Gabriel Croitoru și vioara Guarneri del Gesu, alături de pianistul Horia Mihail la Slatina, Pitești, Caracal, Bârlad, Bistrița, Timișoara, Deva, Ploiești și, evident, în București, la Sala Teatrelor și la Sala Radio.

Joe Neguț

10 întrebări pentru ANDRA MĂRGINEANU

Când ai simțit, luând lecții de pian, că poți face performanță?

Trebuie să fi fost în jurul claselor gimnaziale, când, sub îndrumarea profesoarei Mihaela Zamfirescu, am realizat că pot studia pianul la un nivel înalt. Am crescut înconjurată de muzică și muzicieni, iar pe parcursul copilăriei mele am fost norocoasă să-mi descopăr menirea gradual, iubind publicul, scena și pianul.

Cât de mult contează un profesor bun, un îndrumător?

Din punctul meu de vedere, un profesor poate fi considerat ca un al treilea părinte, având astfel menirea de a-și forma elevii.

O îndrumare potrivită este extrem de importantă și definitorie pentru tinerii pianiști, iar în acest context, am fost extrem de binecuvântată să-i am ca îndrumători pe profesor Mihaela Zamfirescu, profesor universitar Vlad Dimulescu și profesor universitar Daniel Goți.

Cât la sută e pasiune și cât la sută e muncă, studiu individual?

Sincer, nu cred că pot face o delimitare concisă, ori, într-un mod oarecum statistic. Consider că fiecare instrumentist funcționează după propriile sale reguli, iar în cazul meu, întotdeauna a existat

un echilibru între pasiune și studiu individual.

Iar, desigur, mereu va fi loc pentru mai mult, mai bine, mai organizat, însă cu o nelipsită și constantă dragoste față de muzică.

Ce amintiri ai de la primul concert cu orchestra?

Prima oară când am avut oportunitatea de a cânta un concert cu orchestra, a fost în anul 2014, la Ateneul Român, cu ocazia absolvirii Colegiului Național de muzică „George Enescu”.

A fost un moment emoționant și frumos, în care, alături de colegii mei dragi, am sărbătorit încheierea unei etape importante din viața noastră.

Îmi aduc aminte *vivid* cum fiecare dintre noi se pregătea să intre pe minunata scenă a Ateneului, cu emoție și entuziasm; a fost un concert neprețuit pe care mi-l voi aminti toată viața deoarece a simbolizat primii pași către o carieră solistică.

Cât de greu pătrunde pe scenă, cu o orchestră în spate, un tânăr solist? Poți vorbi cât mai deschis!

Într-adevăr, nu este calea cea mai ușoară de urmat și realizat, desigur. Sunt foarte mulți pianiști excepționali care pot fi soliști brilianți, dar care din păcate nu ajung să cânte decât de câteva ori cu orchestra în viață.

Însă, totuși, șanse sunt și trebuie

Andra Mărgineanu
Au fost trei concursuri exclusiv online, internaționale (Concursul Pro Piano, Concursul Emil Rotundu, Enkor International Competition), la care am avut șansa să fiu laureată a Premiului Întâi de Excelență, Premiului întâi și Premiului al doilea

întotdeauna să muncim cât mai mult pentru a ne atinge țelurile și obiectivele. Mai ales când vine vorba despre sentimentul minunat de a face parte dintr-o familie de instrumentiști, pe scenă.

Ce amintiri ai de la concertul susținut cu orchestra Filarmonicii Pitești? Cum a fost colaborarea cu dirijorul și orchestra? Cum ai simțit publicul?

Pentru mine, concertul de la Pitești, a reprezentat cu adevărat o experiență deosebită. Am simțit că fac parte dintr-o singură entitate, a cărei menire era aceea de a transmite publicului, de altfel extrem de implicat și binevoitor, emoție și sens.

Colaborarea cu maestrul Leonard Boga și cu orchestra Filarmonicii, a fost minunată, rămânând în mintea și sufletul meu pe un constant și adevărat pedestal.

Din păcate, din luna martie a.c., s-au suspendat concertele în sălile de spectacole. Ce ai simțit tu atunci, o artistă în plină afirmare, care are nevoie de cât mai multe concerte?

Desigur, nu a fost un moment ușor. Cred că pentru toți artiștii, în general, această situație mondială a reprezentat un adevărat șoc.

Nu este deloc plăcut să fii pus în situația de a sta departe de scenă, de publicul pe care-l iubești și de care ai nevoie și îndeosebi, de oameni în general. Iar muzica nu poate fi constrânsă și izolată într-un apartament – menirea acesteia este de a aduce oamenii împreună, de a-i uni...

Este foarte important cred, într-o astfel de situație dificilă, să încercăm să găsim o cale de mijloc prin care să putem rămâne sănătoși, însă fără a fi nevoiți să renunțăm la toată activitatea muzicală și culturală...

Ce ai făcut în această perioadă? Ce concerte ai studiat?

În această perioadă am preferat să acumulez cât mai mult repertoriu nou, am lucrat concerte romantice precum Concertul în la minor de Robert Schumann, precum și cel în fa minor nr. 2 de Frederic Chopin. Am revizuit de asemenea lucrări mai vechi, încercând să îmi perfecționez tehnica.

Am observat că ai obținut, în această perioadă, o serie de diplome, pentru care te felicit. Ce ne poți spune despre aceste concursuri?

Mulțumesc! Au fost trei concursuri exclusiv online, internaționale (Concursul Pro Piano, Concursul Emil Rotundu, Enkor International Competition), la care am avut șansa să fiu laureată a Premiului Întâi de Excelență, Premiului întâi și Premiului al doilea.

În această perioadă, majoritatea concursurilor este desfășurată astfel, ori prin trimiterea unor înregistrări, ori prin *live-streaming*, lucru ce ne ajută să nu renunțăm la țelurile noastre și să ne păstrăm, într-o nouă formulă, activitatea.

Ce planuri de viitor ai?

Îmi doresc enorm să urmez o carieră universitară și solistică, în România. Astfel, îmi voi termina studiile masterale și apoi, doctorale.

De asemenea, sper să pot deveni un foarte bun îndrumător, asemeni profesorului meu, Dl. Vlad Dimulescu și să pot însuflă mai departe tineri artiști să iubească și să prețuiască indefinit muzica.

Leonard Boga

Un pic de **CLASICISM** **VIENEZ** la *Filarmonica Pitești*

Joe Neguț

În seara de 3 octombrie 2019, la Filarmonica Pitești am avut parte de muzică din vremea clasicismului vienez, Salieri, Mozart, Schubert. Invitații de astă-seară au fost dirijorul Leonard Boga și pianista Andra Mărgineanu.

Concertul a debutat cu o piesă scurtă de Antonio Salieri, *Uvertura la Scuola di gelosi*, o operă scrisă de concurentul lui Mozart la Curtea Imperială din Viena, piesă interpretată de orchestra Filarmonicii Pitești în format redus, cu secțiunile de coarde, dar și cu câteva instrumente de suflat.

A urmat frumosul Concert nr. 23 pentru pian și orchestră în la major de Mozart având ca solistă pe tânara pianistă Andra Mărgineanu. Concertul face parte din grupul marilor reușite ale lui

Mozart, Concertele 21, 23, 25. Muzica este foarte grațioasă și orchestra condusă de Boga a susținut cu succes partea solistică. Interpretarea Andrei Mărgineanu a fost reușită, încântând asistența care a aplaudat cu însuflețire pe artistă, care ne-a dăruit și un bis.

În partea a doua am auzit *Simfonia a 5-a în si bemol major D485* de Franz Schubert. Schubert era încă foarte tânăr, avea doar 19 ani. Această simfonie poartă amprenta influenței mozartiene, când așculți prima parte chiar crezi că așculți Mozart.

Simfonia este frumoasă, plină de grație și orchestra condusă de dirijorul Boga a reușit o bună interpretare. Am avut clipe de mare plăcere și melomanii piteșteni au fost mulțumiți.

Andra Mărgineanu

HORIA ANDREESCU la Filarmonica Pitești

Joe Neguț

28 noiembrie 2019 - un eveniment muzical, poate cel mai important al stagiunii muzicale piteștene. Dirijorul Horia Andreescu s-a aflat la pupitrul Filarmonicii Pitești. Și nu a venit singur, a venit împreună cu pianistul Mihai Ungureanu.

Prima piesă muzicală a concertului a fost Simfonia nr. 1 în mi bemol major de Mozart. Este prima simfonie scrisă de micul Mozart la vârsta de 8

ani. Motive folosite de acest *wunder kind* vor apărea și în lucrări muzicale de la maturitate. Compoziția stă sub influența unor compozitori, precum fiii lui Bach. Execuția lucrării arată că orchestra Filarmonicii Pitești s-a mișcat bine sub bagheta lui Horia Andreescu.

A urmat apoi Concertul pentru pian nr. 11 în re major de Haydn. Solistul a fost pianistul Mihai Ungureanu, care mă impresionase anterior cu o interpretare de excepție a Concertului

Prima piesă muzicală a concertului a fost Simfonia nr. 1 în mi bemol major de Mozart

Mihai Ungureanu

Horia Andreescu

„Imperialul” de Beethoven.

Concertul este unul dintre cele mai cunoscute ale lui Haydn și arată influențe ale lui Mozart! Orchestra condusă cu mâna sigură a maestrului Andreescu a acompaniat pe pianist cu atenție. Mihai Ungureanu, amabil, ne-a oferit și un bis, cu Catedrala scufundată de Debussy.

A urmat apoi partea a doua a concertului, unde orchestra condusă de maestrul Horia Andreescu ne-a oferit

una dintre cele mai bune interpretări ale Simfoniei a 5-a, a Destinului, a lui Beethoven. Nu mai insist asupra lucrării muzicale fiind mult prea cunoscută. Este una dintre culmile muzicale ale lui Beethoven.

Surpriza a fost orchestra care s-a comportat excelent sub bagheta maestrului Andreescu. Cum mi-a mărturisit unul dintre violoniștii din orchestră, Horia Andreescu a scos untul din ei în repetiții.

Concertul este unul dintre cele mai cunoscute ale lui Haydn și arată influențe ale lui Mozart!

VIOLONCELLISSIMO

Joe Neguț

Astă seară s-a produs la Pitești Ansamblul Violoncellissimo, fondat de maestrul Marin Cazacu împreună cu studenții săi.

Îmi amintesc cum ascultând memoriile citite și prezentate de Virgil Ierunca la *Europa Liberă* ale lui Ștefan Baciu, poet și congener al lui Alexandru Paleologu, care era unul dintre cei mai sofisticăți tineri din Bucureștiul anilor '40 că acesta, ca să-și arate distincția și descendența aristocratică, voia să învețe să cânte la violoncel. Nu știu dacă a învățat, probabil că nu, dar avea dreptate: violoncelul este un instrument muzical distins și cu aer aristocrat. El a devenit celebru în epoca noastră prin interpretările excepționale ale lui Pablo Casals și Mtislav Rostropovici.

Marin Cazacu este și el un distins violonist și a format acest ansamblul din șapte

dintre studenții săi. Din păcate nu am reținut decât câteva nume: Radu Sinaciu, aranjor muzical și saxofonist de ocazie, Ștefan Cazacu, fiul maestrului și Ella Bokor.

Surpriza a fost programul variat care arată că muzicienii de calitate nu ocolesc și alte genuri muzicale. Pe lângă piesele clasice au fost interpretate muzică de inspirație populară românească, tangouri făcute celebre de Astor Piazzola, jazz cu *A la Turca* de Mozart, rock și ritmuri sud-americane.

Marin Cazacu

Programul este cel de mai jos. L-am luat de pe Facebook cu mici modificări

Strauss Viena rămâne Viena (sau glumind Pitești cum spunea maestrul Cazacu!) Johann Schrammel - Marș Tomaso Albinoni - Adagio Georg Friedrich Haendel - Passacaglia David Popper - Poloneza Heitor Villa Lobos - Andante Constantin Dimitrescu - Dans Țărănesc Cornelia Tăutu - Da capo Giovanni Sollima - Violoncelles, vibrez ! Ramin Djavadi - Game of Thrones Carlos Gardel - Por una cabeza Astor Piazzolla - Oblivion și Libertango *** - Suita folclorică românească - aranjament de Radu Sinaciu Consuelo Velasquez - Besame mucho Wilhelm Kaiser Lindemann - Mambo Sabin Păutza (aranjament) - The Final Countdown

Il Concertone

Joe Neguț

Silviu Deaconescu

Sub acest nume s-a desfășurat concertul din seara de 24 septembrie 2019 de la Filarmonica Pitești. Ce a fost special în această seară, a fost că acest concert s-a desfășurat cu resursele proprii ale Filarmonicii Pitești.

În prima parte a concertului am auzit *Il Concertone* pentru două viole și orchestră în do major KV 190 de Mozart. Acest concert este o lucrare din adolescența lui Mozart și este un gen de *concerto grosso* care arată deja geniul tânărului muzician din Salzburg.

Soliștii au fost violoniștii Mădălin Sandu și Costinel Mirea, iar orchestra în format redus a fost dirijată de muzicianul și dirijorul Silviu Deaconescu.

Dacă Mădălin Sandu este un violonist mai sobru, Mirea este dimpotrivă expansiv și spectaculos. Am auzit muzica lui Mozart, această bijuterie muzicală,

la care soliștii și orchestra condusă de Deaconescu și-au adus pe deplin aportul.

Melomanii piteșteni i-au aplaudat pe artiști și aceștia ne-au oferit un bis cu cei doi soliști acompaniați de orchestră.

În partea a doua, am auzit Simfonia a 8-a în fa major, op 93 a titanului Beethoven. Despre această simfonie se spune că Beethoven a fost întrebat de ce este mult mai apreciată Simfonia 7-a, la care Beethoven a răspuns scurt: pentru că a 8-a este mai bună!

Am ascultat-o de mai multe ori și pot spune că partea a treia și a patra care sunt extrem de alerte îmi amintesc de teme chiar dintr-a 7-a, fiind extrem de vii și frumoase.

Orchestra Filarmonicii condusă de Silviu Deaconescu a interpretat cu dăruire această frumoasă simfonie și interpretarea a fost răsplătită cu vii aplauze.

Am auzit muzica lui Mozart, această bijuterie muzicală, la care soliștii și orchestra condusă de Deaconescu și-au adus pe deplin aportul

Licențiat în arte, cu studii de master și doctorat, toate absolvite la Universitatea de Muzică București, pianistul Răzvan Dragnea este un nume consacrat pe scena muzicală a țării. Este laureat al unor concursuri de interpretare muzicală/instrumentală din țară și din străinătate: Portugalia, Africa de Sud, China. Din 1990 a efectuat turnee în Africa de Sud, Japonia, Ungaria, Germania, Franța, Italia, Portugalia. A debutat sub bagheta marelui dirijor Iosif Conta. A concertat cu filarmonicile din țară, alături de dirijorii Horia Andreescu, Petre Sbârcea, Vlad Conta, Ilarion Ionescu-Galați, Radu Postăvaru, Tiberiu Soare, Florin Totan, Pedro Negrescu, Alexandru Ganea, Cristian Oroșanu. A absolvit, în cadrul unei burse, un curs de măiestrie la Stuttgart. Din repertoriul său fac parte compozițiile lui Prokofiev, Liszt, Ceaikovski, Rachmaninov, Ravel, Strauss, Chopin, Beethoven. A concertat de nenumărate ori la Filarmonica Pitești, aparițiile sale fiind aplaudate la scenă deschisă de publicul spectator. Despre muzică, profesorat și pandemie, câteva gânduri în rândurile care urmează.

RĂZVAN DRAGNEA:

Trăirile și emoțiile trebuie transmise și simțite în sala de concert, acolo unde le este locul!

Mihaela Fulgeanu Matei

Bună ziua și mulțumesc pentru ocazia de a purta o discuție pentru cititorii revistei Filarmonicii Pitești, „Euphonia”!

Bună ziua și mulțumesc pentru invitație!

Domnule Dragnea, sunteți un apropiat al Filarmonicii Pitești, în sensul că publicul se bucură de fiecare apariție a dvs. alături de orchestra simfonică. Ce înseamnă pentru pianistul Răzvan Dragnea colaborarea cu Filarmonica Pitești?

Aștept cu deosebită plăcere ocazia de a colabora cu orchestra Filarmonicii Pitești, unde am plăcerea de a mă revedea cu foști colegi de facultate, dar și cu absolvenții Universității Pitești, toate acestea creând premisele unui concert de excepție.

În 2014, dar și în 2019, ați interpretat Concertul pentru pian și orchestră nr. 1 al lui Franz Liszt. La primul concert, dirijor a fost Constantin Grigore, iar în 2019, Alexandru Ganea. Din punctul de vedere al pianistului, interpretarea a fost aceeași, chiar dacă stilul orchestrei și cel dirijoral au fost diferite?

Din punct de vedere interpretativ niciun concert nu seamănă unul cu celălalt, fiind doi dirijori cu personalități și concepții diferite, nefiind prima experiență de acest gen.

Cum ați perceput orchestra de-a lungul anilor?

Orchestra este într-o permanentă creștere atât din punct de vedere al dimensiunilor aparatului orchestral, dar mai ales al calității interpretative, lucru remarcat de către majoritatea dirijorilor și soliștilor invitați, care au avut numai cuvinte de laudă la adresa acestui ansamblu.

Întorcându-ne în timp, primul concert l-ați avut la 12 ani, împreună cu Orchestra Națională Radio, dirijor fiind maestrul Iosif Conta. Atunci ați interpretat Mozart. Ce a însemnat pentru copilul Răzvan Dragnea debutul pe o asemenea scenă alături de o orchestră și un dirijor de anvergură?

Impactul emoțional a fost deosebit de mare, chiar dacă la acea vârstă nu realizam ce mi se întâmplă, aducându-mi aminte complexitatea interpretării Concertului nr. 21 de Mozart.

Au urmat ani de studiu. Cât trebuie să studieze un pianist pentru a ajunge la performanță?

Nu cred că există o limită de timp, ci se studiază atât cât este nevoie pentru a „învinge” dificultățile tehnico-interpretative ale repertoriului ales, constanta în studiul zilnic fiind esențială!

Câtă muncă este, cât studiu individual pentru a reține o partitură? Se știe că soliștii interpretează fără a avea știmele în față.

În mod normal așa ar trebui, numai că, în zilele noastre, când nivelul calitativ al interpretărilor este destul de relativ, întâlnim la noi în țară și soliști care cântă din ce în ce mai des cu partitura în față, tocmai pentru că a avea un repertoriu vast, necesită o muncă constantă și anevoioasă.

Desigur, au fost și sacrificii. Ne puteți spune la ce ați renunțat sau ce ați fi dorit să faceți, dar orele de studiu nu v-au lăsat?

N-aș putea spune că au fost sacrificii, ci doar o organizare foarte strictă a timpului, spre deosebire de copiii din ziua de azi, care au foarte mult timp la dispoziție, neștiind ce să facă cu el.

Ați vrut să ajungeți ca cineva anume, sau v-ați spus: „eu sunt Răzvan Dragnea și lumea va auzi de mine”? Ați avut vreun model?

Nu mi-am propus să copiez vreun model de pianist celebru, dar recunosc că marele pianist Michelangeli a reprezentat un model pentru mine prin faptul că era o fire foarte retrasă și tot ce avea de comunicat o făcea prin muzică.

Ați câștigat foarte multe premii. Dintre acestea, care vă este cel mai aproape de suflet?

Toate premiile pe care le-am obținut au însemnat enorm datorită muncii depuse pentru fiecare dintre ele.

A fost vreun premiu care să vă propulseze și să vă deschidă mai ușor calea concertelor?

Multitudinea premiilor obținute a contribuit la dezvoltarea carierei mele.

Există vreun concert pe care vă doriți cu ardoare să îl interpretați și nu ați făcut-o încă?

Sunt mai multe concerte pe care aș dori să le abordez în următorii ani, dar în meseria de solist trebuie să ții cont de cerere și ofertă.

Nu mi-am propus să copiez vreun model de pianist celebru, dar recunosc, că marele pianist Michelangeli a reprezentat un model pentru mine prin faptul că era o fire foarte retrasă și tot ce avea de comunicat o făcea prin muzică

Ați debutat sub bagheta maestrului Iosif Conta. Ați avut emoții știind cine se află la pupitrul dirijoral, sau din contră, numele Iosif Conta v-a ambiționat și mai mult?

Emoțiile au fost foarte mari, ambiția, de asemenea, nu mulți pianiști având acest noroc de a colabora cu marele maestru.

Vorbiți-ne despre maestru. Cum era ca om și ca dirijor?

Maestrul Iosif Conta era un om extrem de blând și iubitor de copii, cu foarte multă răbdare, lucru mai rar întâlnit la dirijorii de asemenea calibru!

Dintre toate concertele susținute, sub bagheta cui ați avut cele mai mari emoții?

Emoțiile sunt inerente la fiecare concert, dar este de datoria solistului să le controleze într-un mod pozitiv și să nu altereze interpretarea, neputând face diferența între dirijorii cu care am colaborat.

Ați cântat alături de marea soprană Mariana Nicolesco, în concertul de neuitat de la Ateneu, de la inaugurarea pianului Steinway, donat de celebra soprană. Cum este să cânti pe un astfel de pian, ce are diferit față de celelalte?

Răspunsul este foarte simplu, pianul de concert Steinway fiind prezent în 99% în sălile de concert din întreaga lume, din punct de vedere calitativ fiind un ideal al sălii de concert sau recital și preferat de mai toți marii pianiști.

Ce înseamnă muzica în viața lui Răzvan Dragnea?

Muzica este omniprezentă în viața mea în diferite moduri, la un moment dat devenind chiar un defect profesional, sesizând toate imperfecțiunile din tot ce ne înconjoară.

Cum colaborați cu instrumentiștii, cu dirijorii?

Având în vedere numărul mare de concerte susținute de-a lungul timpului și colaborarea cu peste 70 de dirijori, mă simt norocos că sunt agreat de atâția oameni, având o relație extraordinară atât cu instrumentiștii, cât și cu dirijorii.

Aveți prieteni printre muzicieni?

Am prieteni din toate domeniile, regretul cel mare fiind lipsa timpului de a ne vedea mai mult.

Ați urmat cursuri de măiestrie în Germania. Nu vă tentează ideea

de a organiza astfel de cursuri la o filarmonică?

Tentația există de a organiza, atât la o filarmonică, cât și la Universitatea din Pitești, acest tip de specializare fiind vital în meseria de solist-instrumentist.

Sunteți cadru didactic la Universitatea din Pitești. Mai sunt tinerii atrași de muzică? Sunt dornici să învețe și să atingă performanța?

Vă pot spune urmatorul lucru: în 2012, în primul meu an la universitate, erau 15 studenți în anul I, iar anul acesta avem admiși deja 25 de studenți și încă 10 în așteptare.

Trăim din martie a.c. o perioadă grea, omenirea fiind supusă unor încercări, în urma infectării cu COVID-19. Ce ne puteți spune despre situația actuală?

Situația actuală este foarte apăsătoare, incertitudinea fiind factor dominant al acestei perioade, iar la cum evoluează lucrurile nu cred că mai devreme de toamna anului viitor ne vom întoarce în sălile de concert.

Ați organizat la facultate cursuri online. Cum au reacționat studenții?

Cred că aceste luni au fost atât pentru profesori, dar și pentru studenți niște luni experimentale, studenții adaptându-se din mers acestei situații, urmând ca din toamnă să fim mai bine pregătiți, având în vedere că vom începe tot online anul universitar.

Ați fost solicitat să cântați online?

Nu, și chiar dacă aș fi fost solicitat, nu aș fi acceptat. Consider că trăirile și emoțiile trebuie transmise și simțite în sala de concert, acolo unde le este locul! Digitalizarea este foarte bună și trebuie să avanseze, dar cu limite și doar în anumite domenii.

Cum vedeți viitorul muzicii? Dacă nu vom intra din nou în sălile de concert, cum vom potoli setea oamenilor pentru cultură?

La ora aceasta nu numai viitorul muzicii, ci și al nostru, ca indivizi, este incert. Am convingerea că omenirea va trece peste aceste momente delicate nemaîntâlnite în ultimii 100 de ani, dar până atunci avem de așteptat. Nu vom putea stinge setea de cultură a publicului, ci doar respectându-ne unii pe alții putem grăbi sfârșitul acestei perioade nefaste.

Tentația există de a organiza, atât la o filarmonică, cât și la Universitatea din Pitești, acest tip de specializare fiind vital în meseria de solist-instrumentist

Doi artiști italieni la Filarmonica Pitești

GIOVANNI POMPEO și NICOLA BIMBI în concert

Joe Neguț

În această seară (31 octombrie) am avut ocazia să audiem doi artiști veniți din Italia. Este vorba de dirijorul Giovanni Pompeo și de oboistul Nicola Bimbi. În deschiderea spectacolului am audiat două concerte pentru oboi și orchestră din perioada barocului: Concert pentru oboi și orchestră în re minor de Albinoni și Concert pentru oboi și orchestră în re minor de Benedetto Marcello. Despre ultimul concert există pe *Wikipedia* o controversă despre cine ar fi autorul: Benedetto sau fratele său Alessandro Marcello. Signor Bimbi și dirijorul Pompeo m-au asigurat că este Benedetto Marcello.

Aceste foarte frumoase concerte pentru oboi au fost urmate de: „Oboiul lui Gabriel” din filmul „Misiunea” de Ennio Morricone. Este o piesă superbă de muzică, foarte potrivită atmosferei filmului despre misionarii din America de Sud în secolul al XVI-lea.

Am discutat (la cererea d-lui Julian N.) în pauză cu artiștii și i-am spus lui Bimbi că am fost de curând în orașul său, Lucca, aflând cu această ocazie că cei din Lucca se numesc Lucchese, nume faimos de mafiot american!?

În partea a doua a concertului, dirijorul Pompeo și orchestra Filarmonicii Pitești ne-au oferit Simfonia a 3-a, „Eroica” de Beethoven. Această simfonie a fost inspirată de personalitatea lui Napoleon Bonaparte. Chiar dacă amintirile prietenilor spun că atunci când aflat că Napoleon Bonaparte s-a încoronat împărat a renunțat la titlul simfoniei, „Napoleon”, și i-a dat numele „Eroica”.

Este o simfonie care revoluționează structura acestei importante tip de compoziții muzicale și ține aproape o oră față de 15 minute cât țineau cele ale lui Haydn

și ale lui Mozart.

Partea primă este eroică, ovaționând faptele lui Napoleon, a doua este un marș funebru, folosit în momente triste, ca de exemplu moartea lui John Kennedy. Cea mai cunoscută și auzită este partea a treia, cea mai scurtă. Este o muzică înălțătoare, magnifică, eroică. O seară frumoasă de muzică.

Nicola Bimbi

Giovanni Pompeo

Concert vocal- simfonic MOZART

Joe Neguț

În această seară de 14 noiembrie, după hiatusul de săptămâna trecută din cauza Festivalului de Teatru de la „Davila”, am revenit la Filarmonica Pitești. Și a fost o surpriză plăcută: cred că prima oară pe scena Filarmonicii Pitești din Centrul Cultural Multifuncțional am văzut pe scenă un cor.

În această seară am auzit un concert complet Mozart. Am auzit două piese vocal-simfonice compuse de Mozart. Mozart care a folosit toate instrumentele muzicale, în aceste compoziții folosește cel mai nobil instrument, vocea umană.

În prima parte a concertului am auzit fragmente din Recviemul de Mozart. Se pare că în ultima parte a vieții sale a început să fie preocupat de muzica religioasă. Recviemul este scris în anul morții sale, 1791. Nici nu a apucat să finalizeze această capodoperă, forma finală fiind realizată de niște tineri muzicieni de sub oblăduirea maestrului.

Este cumva interesant că cei doi mari muzicieni ai Clasicismului Vinez au ca ultime capodopere compoziții vocal simfonice, Mozart, Recviemul, iar Beethoven Simfonia a IX-a. Recviemul mozartian este o piesă impresionantă, gravă, vestind trecerea lui Mozart la cele veșnice.

Orchestra Filarmonicii Pitești în format redus, condusă de dirijorul Bogdan Vodă, susținută vocal de soprana Cristina Fieraru și - surpriză! -, corul BRD, au reușit o interpretare impresionantă a unor părți din această compoziție muzicală. Un

alt fragment a fost interpretat de patru soliști și cor.

De remarcat că programul de sală era realizat de BRD pe hârtie de bună calitate. Încă o dovadă că acele comisioane pe care le plătesc lunar băncii se duc și pe acțiuni culturale!

În partea a doua am auzit o altă piesă vocal simfonică - Misa Încoronării. Este o piesă compusă în 1779, deci la 23 de ani, când încă Mozart era foarte tânăr. Este dedicată încoronării împăratului Francisc al Imperiului Romano German. A devenit între timp piesa favorită a Curții Imperiale de la Viena.

Interpretarea completă a acestei piese s-a făcut de orchestra Filarmonicii Pitești, condusă de această dată de Andrei Stănculescu cu ajutorul a patru soliști și corul BRD. Ambele opere muzicale dovedesc încă o dată geniul muzical mozartian și melomanii au aplaudat viguros, chiar dacă și uneori nepotrivit!

În partea a doua am auzit o altă piesă vocal-simfonică - Misa Încoronării. Este o piesă compusă în 1779, deci la 23 de ani, când încă Mozart era foarte tânăr

Este cumva interesant că cei doi mari muzicieni ai Clasicismului Vinez au ca ultime capodopere compoziții vocal simfonice, Mozart, Recviemul, iar Beethoven Simfonia a IX-a. Recviemul mozartian este o piesă impresionantă, gravă, vestind trecerea lui Mozart la cele veșnice

Concert de corni la Filarmonica din Pitești

Joe Neguț

La 21 noiembrie am avut plăcerea unui concert în care solist a fost instrumentul de suflat, cornul. Concertul a avut și semnificație umanitară, pentru sprijinirea unei tinere aflate în nevoie.

Concertul a debutat cu Uvertura la Orfeu și Euridice de Ch. W. R. von Gluck, o piesă veselă și antrenantă, interpretată de orchestra Filarmonicii Pitești, condusă de dirijorul Tiberiu Oprea.

A urmat apoi Concertul pentru doi corni, cembalo și orchestră de coarde în mi bemol major de G. P. Telemann. Acest concert pentru instrumente de suflat a avut ca soliști doi interpreți la corn din Moldova, discipoli ai la fel de renumitului cornist Petrea Gâscă. Este vorba de Mihai Sîrbu, care este și managerul

Filarmonicii de Stat din Botoșani și Iona Gabriel Luca.

Prima parte are aerul acela aristocratic al vânătorii, anunțată exact de acest instrument. Muzica barocă a lui Telemann a creat o stare de bine melomanilor care au apaludat pe soliști, dar și orchestra de coarde care i-a acompaniat, condusă de maestrul Tiberiu Oprea.

În partea a doua a concertului am auzit Simfonia a 4-a Italiana a lui Felix Mendelssohn Bartoldy. Simfonia a fost scrisă de Mendelssohn după turul european pe care l-a făcut în tinerețe. Este o muzică antrenantă care mi-a amintit de Mozart.

Orchestra Filarmonicii Pitești, condusă de Tiberiu Oprea, a realizat o interpretare reușită a acestei simfonii foarte colorate muzical.

Orchestra Filarmonicii Pitești condusă de Tiberiu Oprea a realizat o interpretare reușită a acestei simfonii foarte colorate muzical

Valentin Doni

Un basarabean la filarmonică

Joe Neguț

În această seară de 5 decembrie am avut plăcerea să avem ca oaspete un dirijor din Basarabia, pe Valentin. A fost însoțit de tânărul și talentatul pianist Paul Ionescu.

Programul a debutat cu Concertul pentru pian nr. 20 în re minor KV 406. Este unul dintre cele mai cunoscute concerte pentru pian create de Mozart. Este un concert frumos care cere pianistului multă acuratețe. Tânărul pianist Paul Ionescu, brașovean de origine, unul din locurile de unde provin foarte buni și înzestrați pianiști, a reușit să redea frumusețea, rafinamentul acestei superbe compoziții. De fapt, cam toate concertele pentru pian cu numere mai mari de 20 sunt absolut superbe. Și nr.21 și nr.23 și chiar nr. 25, care a inspirat Marseieza!

Pentru reușita concertului, orchestra Filarmonicii Pitești condusă de Valentin Doni a acompaniat cu talent pe Paul Ionescu. Concertul a fost bine executat și auditoriul a aplaudat cu entuziasm. Paul Ionescu a oferit ca bis o piesă de Rameau.

În partea a doua a concertului, Valentin Doni și Orchestra Filarmonicii Pitești au oferit melomanilor piteșteni două piese din tezaurul național a două țări europene din secolul XIX, al romantismului

Pentru reușita concertului orchestra Filarmonicii Pitești condusă de Valentin Doni a acompaniat cu talent pe Paul Ionescu

și al formării școlilor naționale de muzică. Prima piesă a fost Suita nr.1 din Peer Gynt a lui Edvard Grieg. Este o partitură compusă pentru piesa cu același nume a lui Ibsen. Are 5 părți: *Dimineața, Moartea Aasei, Dansul Anitrei și În castelul regelui muntelui*. Mie personal îmi place foarte mult prima parte, *Dimineața*, care are un aer extrem de romantic.

A urmat apoi altă piesă cunoscută, *Poemul Simfonic Vltava* din *Ciclul Patria mea*. Este interesant că subtitlul este Moldau, celălalt nume al Vltavei - Moldova care ne sună și nouă cunoscut. Muzica lui Smetana te duce chiar cu gândul la frumusețea și sunetele produse de valurile unui râu.

Ambele interpretări au fost reușite. Valentin Doni și orchestra Filarmonicii au interpretat cu măiestrie aceste frumoase compoziții care redau suflul național specific norvegian, respectiv cel ceh. Lumea a plecat foarte mulțumită de la concert.

Paul Ionescu

O orchestră este ca o mare familie cu tradițiile și obiceiurile ei, din care tu, ca dirijor invitat, nu faci parte!

Mihaela Fulgeanu Matei

Dirijor permanent al Filarmonicii „Mihail Jora” din Bacău, Valentin Doni a absolvit Institutul de Arte „Gavriil Musicescu” din Chișinău, secțiile dirijată orchestră de muzică populară, compoziție și teoria muzicii. Se perfecționează, ulterior, în Franța la Conservatorul Național Superior de Muzică din Rueil-Malmaison, dar și la Lyon și Lille. Lector la Institutul de Arte pe care l-a absolvit, Valentin Doni a fost dirijor al orchestrei de muzică populară „Folclor” a Radioteleviziunii, dirijor al orchestrei simfonice a Filarmonicii Naționale din Chișinău. Membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din Chișinău, Membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România, este recunoscut ca dirijor și compozitor. A întreprins turnee în Italia, Spania, Portugalia, România, Franța, Austria, Ucraina, Coreea de Sud. A dirijat majoritatea orchestrelor simfonice ale țării, dar a fost prezent în concerte și în Franța, Rusia, Germania, Italia, Armenia. Din 2013, a dirijat de mai multe ori orchestra Filarmonicii Pitești, ultima dată, anul trecut, în 5 decembrie.

Bună ziua, domnule Doni și mulțumesc pentru faptul că ați acceptat să vă deschideți sufletul în fața cititorilor revistei Filarmonicii Pitești, „Euphonia”!

Bună ziua dumnevoastră și cititorilor revistei „Euphonia”, care, probabil, sunt și melomani fideli ai Filarmonicii Pitești. Ce ține de deschiderea sufletului este mai complicat, dar o să vă răspund sincer la întrebările dumnevoastră.

Sunteți absolvent al Institutului de Arte „G. Musicescu” din Chișinău, secțiile dirijată orchestră de muzică populară, compoziție și teoria muzicii, dar și al Conservatorului Național Superior de Muzică din Rueil-Malmaison, Franța. De ce ați optat, inițial, pentru muzica populară, trecând, ulterior, la muzica clasică?

Catedra de dirijată simfonic nu exista la Institutul de Arte „G. Musicescu” din Chișinău. Aceasta s-a deschis abia prin anii 2000 și ceva, când Institutul de Arte s-a transformat în Conservator și, mai târziu, în Academia de Muzică, Teatru și Arte plastice. Dar vreau să vă spun că, deși catedra se numea „Dirijată orchestră de muzică populară”, programul de studii era în mare parte similar cu cel de la catedra de dirijată simfonic, de la Conservatorul din Moscova sau Leningrad. La noi mai era inclusă și studierea folclorului tradițional.

Este adevărat că în unele lucrări muzicale ale compozitorilor români filonul folcloric își face simțită prezența? Ați putea exemplifica?

Este foarte adevărat. Nu cred că am întâlnit vreă lucrare românească, pe care am dirijată-o, în care să nu fi găsit influența filonului folcloric românesc. Poate ca excepție, dar nu întodeauna, face muzica nouă, unde tehnicile de compoziție, prin complexitatea lor, permit creatorului folosirea elementului folcloric aproape fără să fie sesizat. Nu cred că aici avem spațiu suficient să prezentăm o listă a compozitorilor români și a creațiilor lor, care au exploatat filonul folcloric românesc. Aceasta ar putea începe de la Eduard Caudela, Alexandru Flechtenmacher, George Enescu, ar continua cu Ștefan Niculescu,

Aurel Stroe, Anatol Vieru, Pascal Bentoiu, iar lista ar putea fi foarte lungă.

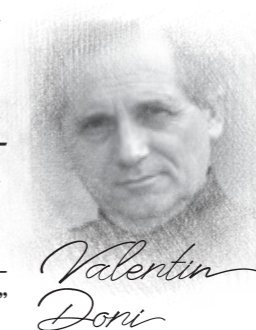
Pentru cei care nu știu, sunteți și compozitor. Chiar la Pitești, în 2013, orchestra simfonică a filarmonicii a interpretat, în primă audiție, în țară, lucrarea dvs. „Fantezia balcanică pentru pian și orchestră”, solist Horia Maxim. Cum s-a născut această compoziție? De ce fantezie și de ce balcanică?

Încă din anii de studenție am compus o piesă pentru pian solo. Prin anul 2010 sau poate mai devreme, mi-a venit ideea să scriu un concert pentru pian și orchestră simfonică, dedicat fiicei mele, pianista Felicia Doni. M-am gândit ca pentru prima parte a concertului să folosesc această lucrare, după care să compun încă două părți. Până la urmă, am renunțat la ideea concertului și am decis să orchestrez doar piesa respectivă. La sfârșitul lucrului am apreciat că titlul Fantezie balcanică reflectă exact spiritul acestei lucrări. De ce fantezie? De ce nu? Până la urmă, procesul de creație ține de imaginație, de fantezie. De ce balcanică? Îmi vine greu să explic de ce. Ceva balcanic se ascunde în această muzică. Genetica temelor muzicale din această lucrare, mai degrabă ar avea ceva cromozomi carpatini, dar modul în care, pe parcursul travaliului creativ, toate aceste elementele muzicale s-au organizat într-un tot, duc cu gândul la spiritul balcanic.

Ce sentimente v-au încercat și vă încearcă atunci când vă dirijați opera?

Ca dirijor, îmi axez toată concentrarea și energia pentru buna organizare a procesului de lucru în pregătirea oricărui program de concert. Ca autor, am destule emoții, în procesul de pregătire a concertului fiind atent la reacția muzicienilor din orchestră vizavi de lucrarea mea, dar uit repede de ele pentru că mă concentrez pe ce am de făcut. În concert, emoțiile mele în ceea ce privește percepția publicului sunt cu atât mai puternice cu cât vine vorba de propria mea creație!

Mai aveți și alte compoziții care se află în sertar și care ați dori să fie cântate în orice filarmonică din țară și, de ce nu, chiar la Pitești?

Valentin Doni

Nu cred că am întâlnit vreă lucrare românească, pe care am dirijată-o, în care să nu fi găsit influența filonului folcloric românesc. Poate ca excepție, dar nu întodeauna, face muzica nouă, unde tehnicile de compoziție, prin complexitatea lor, permit creatorului folosirea elementului folcloric aproape fără să fie sesizat

Cum să nu? Aș fi onorat ca lucrările mele să fie programate în următoarele stagii artistice ale Filarmonicii Pitești! Am compoziții pentru orchestra simfonică, pe care aș vrea să le fac cunoscute publicului într-o interpretare vie. Nu țin neapărat să dirijez eu prima audiție, deși prima interpretare e bine să fie a autorului, dacă autorul e și dirijor. Pentru viitorii interpreți poate fi un ajutor important pentru a înțelege mai bine intențiile interpretative ale autorului, dar, bineînțeles, atunci când un alt interpret solicită lucrarea pentru a fi interpretată, el poate avea propria sa viziune interpretativă.

În 5 decembrie 2019, ați dirijat din nou, la Pitești, orchestra simfonică. Urmărind programele concertelor pe care le-ați dirijat la Pitești am sesizat că toate concertele au avut, ca soliști, pianiști, fie femeie, fie bărbat. Așa s-a nimerit sau a fost dorința dvs.?

S-a nimerit să fie programate doar concerte de pian.

Dintre toate instrumentele, pianul vă este cel mai aproape de suflet? Nu cred că un concert pentru pian este mai ușor de condus decât un altul pentru alt instrument!

Probabil că, într-adevăr, pianul este cel mai aproape pentru mine, dar îmi place foarte mult și vioara și alte instrumente la care am învățat să cânt, dorindu-mi să cunosc cât mai multe instrumente care fac parte din orchestra simfonică. De altfel, și în programul de studii era inclusă și studierea mai multor instrumente muzicale, pentru a-l ajuta pe dirijor să cunoască particularitățile interpretative și tehnice ale instrumentelor care fac parte din orchestra simfonică. Niciun concert instrumental nu este ușor de condus, fie el de pian, vioară, violoncel sau harpă etc. Mie îmi place să acompaniez soliști instrumentiști, dar pentru dirijori acest lucru reprezintă de multe ori o provocare. Îmi place foarte mult să dirijez și soliști vocaliști. Aș fi vrut să dirijez operă, dar, din păcate, nu am prea avut multe ocazii. O singură dată am dirijat opera „Cavaleria Rusticana” de Pietro Mascagni, la Opera

Mie îmi place să acompaniez soliști instrumentiști, dar pentru dirijori acest lucru reprezintă de multe ori o provocare. Îmi place foarte mult să dirijez și soliști vocaliști

din Chișinău. Mai pregătisem și alte titluri, ca „Nabucco” de Giuseppe Verdi și „I Pagliacci” de Rugiero Leoncavallo, dar așa a fost să fie, să rămân doar cu ele învățate, ceea ce până la urmă e un avantaj.

Ați dirijat numeroase orchestre, atât în țară, cât și în străinătate. Unde v-ați regăsit cel mai bine la pupitrul dirijoral?

M-am regăsit cel mai bine la pupitrul orchestrelor în care muzicienii erau foarte bine pregătiți, serioși și creativi. De multe ori dirijorul, chiar dacă este invitat, este nevoit să rezolve unele situații pe

Primul concert simfonic pe care l-am dirijat a fost în vara anului 1990, dar aveam experiența conducerii orchestrei Radioteleviziunii

Valentin Dori

care orchestrele ar fi trebuit să le pună la punct înainte de a se întâlni cu el, cum ar fi repetarea unor momente care țin de o intonație perfectă, de studierea unor pasaje tehnic dificile, de menținere a unei discipline elementare a muncii în timpul repetițiilor etc. Deci, m-am regăsit cel mai bine acolo unde toate aceste situații sunt depășite, iar mie, ca dirijor, îmi revenea doar datoria și plăcerea de a face muzica și de a încânta publicul. În general, orchestrele de afară sunt mai aproape de idealul meu ca dirijor, dar nici acolo nu este perfect totul.

Care a fost primul concert simfonic pe care l-ați condus? Aveați deja experiența conducerii altor orchestre? Ați avut emoții?

Primul concert simfonic pe care l-am dirijat a fost în vara anului 1990, dar aveam experiența conducerii orchestrei Radioteleviziunii. Eram dirijor stagiar la filarmonica din Chișinău și mi s-a încredințat să dirijez un concert care se ținea pe o scenă dintr-un parc mare și frumos din Chișinău, unde, de obicei duminicile, orchestra filarmonicii cânta în fața publicului meloman. În program era Simfonia nr. 3 de Beethoven, „Eroica”. Am avut emoții, evident, dar ele erau atât de amestecate, încât nu le-aș putea separa unele de altele. Un ghem, un flux, o tornadă... De la frica să nu cumva să greșesc ceva și să dau peste cap orchestra până la bucuria de nedescris pe care o ai atunci când simți că orchestra se lasă condusă de tine și tu chiar ai puterea de a modela sunetul, de a crea o frază muzicală, de a da formă unei mase sonore.

Cum vă înțelegeți cu artiștii instrumentiști ai filarmonicilor, dar și cu soliștii invitați?

Eu zic că mă înțeleg bine, nu sunt un om conflictual, dar sunt exigent când vine vorba despre muzică. În persoana fiecărui membru din orchestră, pe lângă latura profesională, mă străduiesc să văd și să înțeleg latura umană. O orchestră este ca o mare familie cu tradițiile și obiceiurile ei, din care tu, ca dirijor invitat, nu faci parte! Este nevoie de multă experiență pentru a putea crea o punte care să te ducă spre această mare familie. Această familie, acest colectiv, are nevoie ca tu să-i dovedești că ideile tale artistice sunt

perfect valabile din punct de vedere profesional. Dacă ai reușit acest lucru, ai șansa ca cel puțin pe parcursul săptămânii de lucru, în care tu trebuie să pregătești concertul, să fii primit temporar în sânul acestei familii. Dacă nu reușești, probabil nu vei mai fi invitat a doua oară. De obicei orchestrele nu prea oferă o a doua șansă!

V-ați dorit să conduceți o anumită orchestră sau să aveți un solist anume invitat la un concert?

Bineînțeles că mi-aș dori să dirijez cele mai bune orchestre din lume și printre ele sunt cele care, actualmente, sunt în topul mondial, dar în lista mea sunt și orchestrele de prima mână cu care am mai colaborat ca: Orchestra Filarmonicii „George Enescu”, Orchestra simfonică Radio București, filarmonicile din țară: Iași, Cluj, Timișoara, Brașov. Un loc aparte în lista mea îl ocupă filarmonica din Bacău, unde sunt dirijor permanent. În ceea ce privește colaborarea cu soliști instrumentiști, cel mai important criteriu pentru mine este să fie buni muziceni. Notorietatea acestora este mai puțin importantă. Vreau ca muzica pe care o facem împreună să fie de înaltă calitate și să dăruim publicului și nouă înșine bucuria supremă pe care ne-o oferă.

Cum a fost colaborarea cu orchestra Filarmonicii Pitești? Mă refer și la prima întâlnire cu orchestra, în 2013, dar și în 2019?

De fiecare dată colaborarea mea cu Filarmonica Pitești a fost foarte bună. Nu îmi aduc aminte să fi avut vreun moment de tensiune cu vreunul din membrii acestui colectiv. Ultima mea colaborare a fost în 2019. Am remarcat atunci, și vreau să spun și acum, că nivelul orchestrei a crescut foarte mult din 2013 până în prezent. Este evident că cei care au grijă de acest colectiv, atât pe partea administrativă, cât și pe partea artistică, fac o treabă excelentă!

Ați fost distins cu titlul „Maestru în artă”, de președintele Republicii Moldova și Cavaler al Ordinului în Arte și Litere, de guvernul francez. Vă stimulează aceste distincții? Ce înseamnă pentru dvs.?

Nu cred că mă stimulează în vreun fel acum, dar atunci când am primit aceste distincții am avut încrederea și satisfacția că munca mea a fost apreciată și remarcată.

Profesia mea este și pasiunea mea. Din punctul acesta de vedere sunt plictisitor de simplu

În afara muzicii, care este profesie, ce pasiuni are Valentin Doni?

Profesia mea este și pasiunea mea. Din punctul acesta de vedere sunt plictisitor de simplu. Dar, dacă stau și mă gândesc, îmi place să citesc o carte bună, să privesc un film bun. Îmi place să călătoresc împreună cu soția mea, mai ales prin România. Este atât de frumoasă țara aceasta! De fapt, sunt pasionat de viață.

Anul acesta toată lumea a trecut și trece în continuare printr-o perioadă grea, cu care nu s-a mai confruntat până acum, infecția cu noul coronavirus COVID 19. Unde v-a prins pandemia?

Slavă Domnului că această pandemie m-a prins acasă, la București. Într-adevăr, trăim o perioadă complicată, dar avem și oportunități. A apărut acel timp necesar pentru a finisa lucrări începute de mult, pe care din cauza lipsei de timp le tot amânăm. Am putut citi cărți până la capăt, am studiat partituri care stăteau pe raft și își așteptau rândul, am ascultat muzică bună și, un lucru foarte important, a apărut timpul necesar să mă gândesc și la unele probleme de sănătate pe care din lipsă de timp le tot amânăm.

Ce a însemnat pentru un dirijor faptul că nu a mai luat contact cu muzica și, deopotrivă, cu publicul?

Pentru mine contactul cu muzica nu s-a întrerupt în toată această perioadă, ba dimpotrivă, am mai mult timp să o studiez, să o ascult, să o înțeleg. Contactul cu publicul pentru mine ca dirijor este foarte important. Reacția publicului în timpul și după terminarea concertului este, de fapt, momentul adevărului! În timpul concertului dirijorul stă cu spatele la public, dar îi simte foarte bine reacția în timpul desfășurării concertului. Liniștea care se așterne în timpul interpretării emite un fel de vibrații prin intermediul cărora dirijorul citește exact starea emoțională a publicului. Aplauzele publicului de la sfârșitul concertului nu reflectă tot timpul faptul că a plăcut sau nu concertul. Mult mai importantă pentru mine, de exemplu, este reacția publicului în timpul concertului. Deci, mie, ca dirijor, îmi lipsește mai degrabă liniștea care se așterne în public în timpul concertului.

Un instrumentist studiază singur, acasă, în fața partiturii. Un dirijor cum lucrează să-și păstreze dinamica, eleganța, să nu-și iasă din ritm?

Pe lângă faptul că un dirijor are de studiat partiturile muzicale, el mai trebuie să se îngrijească și de starea sa fizică. Pe parcursul anilor, un dirijor se „pricopsește” și cu unele boli, așa-zis profesionale: dureri de articulații, artroza umărului sau a umerilor, dureri de spate etc. Deci, starea fizică este un lucru foarte important pentru un dirijor și este nevoie ca permanent să aibă grijă de acest aspect. Putem vorbi, desigur, și de eleganță, probabil vă referiți la eleganța gestului dirijoral. La începutul carierei mele eram preocupat și eu de acest aspect, dar cu cât înaintez mai mult în descoperirea adevăratului sens al artei dirijorale, începe să mă preocupe mai puțin eleganța gestului dirijoral, dând mai multă importanță preciziei și transmiterii mesajului compozitorului prin intermediul lui.

Cum vedeți evoluția muzicii în aceste condiții restrictive? La ora realizării interviului, concertele în săli sunt interzise, iar în aer liber sunt permise cu distanțare și cu mască.

O dată ce pandemia va lua sfârșit vom reveni la normalitate. Până atunci trebuie și noi să ne adaptăm la noile condiții și să ne bucurăm că măcar putem evolua în aer liber. Eu sunt optimist !

Un gând pentru cititorii revistei și pentru iubitorii muzicii clasice, pentru publicul piteștean, care v-a aplaudat cu căldură de fiecare dată și care vă așteaptă să reveniți ori de câte ori timpul vă permite.

Gândul meu pentru cititorii revistei și pentru iubitorii muzicii clasice, pentru publicul piteștean este unul simplu și sincer: Aveți grijă de dumnevoastră și de cei dragi! Chiar dacă acum nu ne putem întâlni într-o sală de concerte, nu ne uitați, citiți despre noi, citiți despre muzică, și mai ales ascultați muzică! Nici o zi fără muzică!

O seară BEETHOVEN

Interpretarea
orchestrei
Filarmonicii
Pitești condusă
de maestrul Radu
Postăvaru a fost
extrem de reușită
și primită cu vii
aplauze.

Joe Neguț

În această seară de 12 decembrie, am avut la Filarmonica Pitești un program complet Beethoven. Dirijorul Radu Postăvaru ne-a propus trei compoziții ale titanului de la Bonn. Prima piesă din program interpretată de orchestra Filarmonicii Pitești a fost „Inaugurarea casei”. Este o piesă pe care am audiat-o pentru prima dată. Este o uvertură compusă ca muzică ocazională pentru o piesă de teatru a dramaturgului german Kotzebue.

La următoarea piesă am avut plăcuta surpriză să-l reascultăm pe pianistul Mădălin Voicu junior. El a interpretat partea solistică a Concertului nr. 1 pentru pian și orchestră în do major. Compus în 1795, criticii spun că este scris sub influența lui Haydn și a lui Mozart, dar mie mi se pare a fi doar Beethoven. Este solemnitatea și forța beethoveniană care se simte din fiecare notă.

Interpretarea pianistului Mădălin Voicu junior a fost foarte bună și acompaniamentul orchestrei conduse de Radu Postăvaru, așijderea. Sala a aplaudat interpretarea și Mădălin Voicu junior a fost generos, ne-a oferit ca bis o piesă distractivă din repertoriul *rag time*, după care o piesă de Chopin. Mădălin Voicu jr. dovedește că talentul pentru muzică se moștenește de la bunicul și tatăl său.

În partea a doua a concertului am audiat Simfonia a 6-a, „Pastorală”. Probabil, este cea mai luminoasă compoziție a lui Beethoven. Se pare că a fost scrisă în tandem cu Simfonia a 5-a. „Pastorală” este o piesă cu program, are 5 părți. Radu Postăvaru ne-a oferit o interpretare fără partitură cu părțile a 3,4 și a 5-a care au fost legate.

Prima parte se numește „Sosirea la țară”, a doua „Scene de la pârâu”, a treia „Adunarea țăranilor”, a patra „Furtuna” și a cincea „Cântecul ciobanilor”.

Mădălin Voicu jr.

Radu Postăvaru

CONCERTUL DE CRĂCIUN al Filarmonicii Pitești

Joe Neguț

În această seară (de 19 decembrie) am avut plăcerea să audiem un frumos Concert de Crăciun la Filarmonica Pitești, subintitulat Gală vieneză. Pentru acest concert, invitați au fost dirijorul Mircea Holiartoc, soprana Irina Iordăchescu și tenorul Mario Vasiliu.

A fost într-adevăr un potpuriu de melodii din opere vieneză de Lehar, Kalman, Suppe și celebrele melodii create de familia Strauss, pe care le ascultăm și la faimosul concert de Anul Nou de la Viena. Acestea au trezit nostalgia strălucirii epocii imperiului dual.

Am ascultat aceste arii interpretate de cuplul Iordăchescu-Vasiliu, acompaniați de orchestra Filarmonicii Pitești condusă de dirijorul Mircea Holiartoc (care este dirijor la Opera din Brașov).

Au mai fost interpretate și arii din

opere românești, „Lăsați-mă să cânt”, de Gherase Dendrino, „Valurile Dunării”, de George Grigoriu. De asemenea, am mai audiat celebra „Non ti scordar di me” sau „Veniți creștini”, de Adolphe Adam.

Vă mărturisesc că momentul culminant pentru mine a fost interpretarea melodiilor de Crăciun de către cei doi soliști vocali și orchestră: „Moș Crăciun” și „O, ce veste minunată”. Irina Iordăchescu a rugat publicul să-i acompanieze.

Este foarte potrivit să ne aducem aminte acum, când se fac trei decenii de la Revoluție, că atunci, înainte de 1989, nu se puteau cânta aceste cântece în public. Finalul a fost ca de obicei, cu Marșul Radetzki, dar și două bisuri ale artiștilor din programul prezentat.

A fost o seară frumoasă care a încântat publicul prezent.

Primul concert al anului la
Filarmonica Pitești

CLASICISMUL VIENEZ

Joe Neguț

Alexandru Ganea

A început partea a doua a stagiunii de la Filarmonica Pitești prin concertul de azi, 16 ianuarie 2020. Dirijorul acestui concert a fost Alexandru Ganea, dirijor mai mulți ani al Filarmonicii Pitești. Programul pe care l-a propus Alexandru Ganea a fost din clasicismul vienez.

Concertul a debutat cu Uvertura la Clemenza di Tito a lui Mozart. Opera lui Mozart este realizată în 1791, anul morții lui Mozart. Piesa este sobră, anunțând acțiunea operii.

A urmat apoi Concertul pentru oboi și orchestră în do major, KV 314. Solistul a fost oboistul Filarmonicii Pitești, Raymond Cinpoescu. Concertul este unul din cele mai cunoscute ale lui Mozart, eu l-am auzit mereu dimineața la România

Muzical. Este o piesă concertistică extrem de grațioasă, specific mozartiană.

Cinpoescu a fost o apariție extrem de plăcută în calitate de solist concertist. Am aflat cu această ocazie că are studii la Londra și este un real *atu* pentru orchestra Filarmonicii Pitești. Orchestra condusă de Ganea a sprijinit partea solistică și a ieșit o interpretare viu aplaudată.

În partea a doua am auzit Simfonia în re major 104, „Londoneza”, a lui Haydn. Este ultima dintre cele 12 simfonii scrise de Haydn pentru publicul londonez. Cea mai cunoscută parte a acestei simfonii este partea a II-a. Cum spunea un critic muzical, are influență folclorică, este un dans austriac tradițional.

Am auzit un concert frumos și reușit la începutul lui 2020.

Mihai Ștefănescu

Seară Beethoven

Joe Neguț

Seara aceasta de 23 ianuarie 2020 a fost specială, pentru că la Filarmonica Pitești a început aniversarea lui Beethoven, la un sfert de mileniu de la nașterea titanului de la Bonn. Prima piesă audiată a fost Concertul nr. 2 pentru pian și orchestră în si bemol major, op.19.

Solista acestui concert a fost pianista Lucia-Cristiana Iordache, o promițătoare artistă, masterandă încă, iar orchestra Filarmonicii Pitești care a acompaniat-o pe artistă a fost condusă de vâlceanul Mihai Ștefănescu. Pianista a descifrat compoziția în partea solistică și orchestra a reușit să o acompanieze mulțumitor pe solistă.

Acest concert este unul din tinerețea lui Beethoven, care ajunsese la Viena. Criticii spun că este încă simțită influența lui Mozart și a lui Haydn. Mie mi se pare memorabilă, în special, partea a treia a concertului. Interpretarea a fost aplaudată și artista ne-a oferit ca bis frumoasa piesă Dans românesc, de Bartok!

În partea a doua a concertului am auzit Simfonia a 2-a în re major, op. 36. Este o compoziție contemporană cu piesa anterioară, scrisă prin 1803. Aici se vede

Cristina
Iordache

Solista acestui concert a fost pianista Lucia-Cristiana Iordache, o promițătoare artistă, masterandă încă, iar orchestra Filarmonicii Pitești care a acompaniat-o pe artistă a fost condusă de vâlceanul Mihai Ștefănescu

foarte bine geniul beethovenian. Simfonia începe vijelios, în contextul frământărilor pe care le trăia Europa după Revoluția Franceză și, mai ales, sub semnul lui Napoleon. Partea a doua este mai așezată, mai visătoare, ca apoi finalul să fie la fel de vijelios. Sunt mereu surprins că se spune că doar simfoniile cu număr impar, cu excepția celei de -a 6-a, sunt cele mai reușite. Mie îmi place această simfonie din tinerețea lui Beethoven. Se tot bate toba că Beethoven avea deja probleme cu auzul. Mi se pare irelevant! Acest surd a fost genial, el a auzit muzica doar în mintea lui, iar noi trebuie să fim extrem de fericți că putem auzi cea mai frumoasă și impresionantă muzică scrisă vreodată.

Orchestra Filarmonicii Pitești, condusă de dirijorul Mihai Ștefănescu, a dat o interpretare reușită acestei simfonii și a fost viu aplaudată de melomanii piteșteni.

P.S. Azi am venit mai devreme și am urmărit pe cei care veneau la filarmonică și am observat că sunt în majoritate covârșitoare oamenii de vârstă a treia, care pe mine mă fac să par tânăr la numai 70 de ani! Ce o să se întâmple în viitor?

SOLIȘTI AI FILARMONICII PITEȘTI ÎN STAGIUNEA A 13-A

Mihaela Fulgeanu Matei

Violonistul
*Mădălin
Sandu*

Absolvent al Facultății de Interpretare Instrumentală a Universității Naționale de Muzică din București la clasa profesorului Ladislau Csendes, Mădălin Sandu este de la înființare, din 2007, concertmaestru al Filarmonicii Pitești. Din 2000 a activat la Orchestra de Cameră Philharmonia din București și a colaborat cu filarmonicile din București, Giurgiu, Sibiu, Ploiești, Constanța, Râmnicu-Vâlcea. Ca solist concertist, a susținut numeroase recitaluri și concerte pe toate scenele muzicale ale țării. A concertat și în Italia, Germania, Elveția, Franța, Austria, Spania, Ungaria și Republica Moldova. A avut colaborări importante cu Seul Philharmonic of the Nations și cu World Peace Orchestra. Mădălin Sandu este nu doar un violonist de talent, ci și aranjour, orchestrator și dirijor, inițiator al multor proiecte sonore spectaculoase – *This Is My Song*, *Tu ești primăvara mea*, *Anotimpurile ș.a.* – și organizator al Concursului de Interpretare Instrumentală ArgeșisArt – concurs cu largă reverberație în mediul educațional, al cărui rezultat este prezentat, în fiecare an, în Concertele de gală *Tinere talente* ale Filarmonicii Pitești.

Violonistul
*Costinel
Mirea*

Născut într-o familie de muzicieni, Costinel Mirea a absolvit Liceul de Muzică „George Enescu” din București și Universitatea Națională de Muzică București, secția interpretare vioară, la clasa conf. univ. dr. Florin Croitoru. Sub îndrumarea lui Mircea Tiberian (conf. univ. dr., pianist și compozitor) a finalizat studiile de master jazz. În 2003 obține prin concurs Bursa Integrală de Studii în S.U.A., la Univesitatea de Muzică din Louisiana. A urmat numeroase masterclass-uri în jazz și muzică clasică în țară și în străinătate. A susținut concerte de jazz la: Brașov, Galați, Brăila, Sibiu, Târgu-Mureș. În străinătate, a cântat în Germania, Olanda, Belgia, Elveția, Franța, Spania, Italia, Israel și China ș.a. În prezent, este solist și prim-violonist al Operei Comice din București, profesor de vioară la Școala de Muzică Nr. 3 București, lider al cvartetului „Django Sound” și colaborator permanent al Filarmonicii Pitești.

Trompetistul
*Mihai
Dima*

Născut în 1984 la Constanța, Mihai Dima a început studiul trompetei la Liceul de Artă din orașul natal. Este absolvent al Universității Naționale de Muzică București, Facultatea de Interpretare Muzicală, la clasa de trompetă a maestrului Iancu Văduva și al Universității de Arte Berlin, la clasa prof. Konradin Groth, unde a urmat cursurile de master. A susținut numeroase recitaluri, atât ca solist cât și în ansambluri camerale. Între 2003-2007 a colaborat cu Big Band-ul Radio, Filarmonica „George Enescu” și Orchestra Națională Radio, toate din București. Alături de Orchestra Națională Radio, în 2006, a susținut un turneu în Japonia. Trompetistul Mihai Dima a concertat, ca solist, alături de filarmonicile din Pitești, Bacău, Constanța, Sofia (Bulgaria) și a făcut parte, între anii 2006-2011, din Ansamblul „Armonic Brass Quintet”, Constanța. Între 2006-2010 a fost trompetist al Filarmonicii Constanța, iar din 2007, de la înființare, este șef partidă trompetă la Filarmonica Pitești.

Oboistul *Raymond Cinpoesu*

Deși tânăr, Raymond Cinpoesu (27 de ani) este un oboist de succes. A absolvit Academia Regală de Muzică din Londra (licența) și Universitatea Națională de Muzică București (master). Printr-un program Erasmus, la Conservatorul Național Superior de Muzică și Dans din Paris, și-a consolidat studiile muzicale. A colaborat cu Filarmonica „George Enescu” din București, Orchestra Simfonică București, Camerata Regală și Filarmonica Pitești. Atât la Paris, cât și la Londra, a susținut proiecte cu diferite orchestre. Este membru al CEI Youth Orchestra (Italia). A participat la masterclass-uri la Londra și Berna, a câștigat importante premii naționale și internaționale și a susținut concerte și recitaluri (inclusiv în emisiunea „Muzicieni de azi... muzicieni de mâine”, de la Radio România Cultural). Din decembrie 2019, este angajat al Filarmonicii Pitești, la partida oboi.

Flautista *Casandra Iamandi*

Născută în 1988 la Piatra Neamț, Casandra Iamandi a început studiul flautului cu profesorul Petru Azaharioaie, absolvind ulterior Colegiul Național „Dinu Lipatti” la clasa profesorului Virgil Oprețoiu. A urmat Universitatea Națională de Muzică, Facultatea de Interpretare Muzicală, profesor fiindu-i binecunoscutul flautist Cătălin Oprețoiu. A participat la *masterclassuri* susținute de Pierre Yves Artaud, Mario Caroli, Heidi Indermuhle, Benoit Fromanger, Michael Cox și a colaborat cu numeroase orchestre și filarmonici, amintind Orchestra Națională Radio, Orchestra de Cameră Radio, filarmonicile „Muntenia” și „Ion Dumitrescu” din Târgoviște, respectiv, Râmnicu Vâlcea. A susținut recitaluri la București, Sighișoara, Piatra Neamț și concerte, ca solistă, cu Filarmonica Pitești, a cărei angajată este din 2012.

Din nou CLASICISMUL VIENEZ

Joe Neguț

Joi, 30 ianuarie, am avut la Filarmonica Pitești un program exclusiv din compozitori clasici. Prima piesă din program a fost Concertul pentru harpă de Dieter von Dittersdorf. Acest compozitor a fost contemporan cu Mozart și Haydn. Era vienez prin naștere și a ajuns la un moment dat *capelmaistru* la episcopul de Oradea, înlocuindu-l pe Michael Haydn, fratele mai-celebrului Josef Haydn. A fost înnoobilat pentru a conduce orchestra unui nobil din actuala Cehie.

Solista acestui concert a fost Miruna Vidican. Ea a fost acompaniată de o mică orchestră de coarde condusă de tânărul dirijor Alexandru Ilie, dirijorul al Operei pentru Copii din București.

Muzica lui Dittersdorf este frumoasă, plăcută. Mi s-a părut foarte cunoscută partea a treia, care este un dans ce a fost folosit de Mozart, după cum mi-a explicat Miruna Vidican.

În partea a doua a concertului am audiat două simfonii de Mozart. Prima simfonie este Simfonia nr. 23 în re major, KV 181. Este o simfonie scurtă de numai 10 minute, numită și Uvertura și se cântă fără pauză. A fost creată în 1773, când avea doar 17 ani. După această simfonie a fost interpretată și Simfonia nr. 25 în sol minor, KV 183. Se spune că Mozart a creat această simfonie tot în 1773 doar în două zile. Este o simfonie cunoscută pentru că a fost folosită de Milos Forman la începutul cunoscutului său film „Amadeus”.

Este o muzică energică, tipică pentru mișcarea Sturm und Drang, care retrezea sentimentul național al germanilor. Cele două simfonii au fost interpretate de orchestra Filarmonicii Pitești, condusă de dirijorul Alexandru Ilie.

Miruna Vidican

MOZART

integral

Joe Neguț

Această seară (6 februarie 2020), a fost una în care am auzit la Filarmonica Pitești un concert integral din Mozart. Concertul a fost deschis cu Simfonia nr. 2 în si bemol major de Mozart. Este un concert scris în copilărie. Originea sa nu este sigură, se spune că ar fi opera tatălui său, Leopold Mozart. Este o simfonie scurtă, de folosit în deschiderea concertelor.

Orchestra Filarmonicii Pitești a fost condusă de dirijorul brașovean Iulian Rusu.

A urmat apoi Concertul pentru clarinet și orchestră în la major, K622, de Mozart. Este o piesă scrisă prin 1791. Mozart are niște bijuterii de concert pentru instrumente de suflat: flaut, oboi sau acum, clarinet. A fost o mare plăcere să audiez acest concert pe care l-am recunoscut din selecțiile de la Radio România Muzical, dimineața pe la 7.30-8.00.

Solistul la clarinet a fost chiar

dirijorul Iulian Rusu și a recunoscut că a fost dificil să cânte la clarinet și să dirijeze orchestra. Orchestra a fost în format redus, cu secția de coarde și cu câteva instrumente de suflat. Iulian Rusu a dat o interpretare reușită părții solistice și orchestra l-a acompaniat exact. Domnul Rusu a fost viu aplaudat de melomanii piteșteni.

În partea a doua a concertului am ascultat Simfonia nr. 41 în do major, „Jupiter”, de Mozart. Este ultima simfonie scrisă de Mozart și face parte dintr-un set de trei simfonii. Criticii spun că este culmea simfoniilor lui Mozart, de aceea poartă și acest supranume. Un prieten îmi spunea după concert că această simfonie îi părea ca fiind una de Beethoven.

Interpretarea orchestrei conduse de către Iulian Rusu a redat forța și măreția acestei simfonii. Melomanii piteșteni au răsplătit cu aplauze vii interpretarea muzicii lui Mozart.

CONCERT de FLAUT

Joe Neguț

În această seară de 20 februarie am avut un concert cu flautul ca instrument solist. Concertul a debutat normal, cu uvertura la Zauberflote - Flautul fermecat, de Mozart, în interpretarea orchestrei conduse de dirijorul Tiberiu Oprea.

După această repriză de încălzire, a urmat „Dansul spiritelor binecuvântate” din opera „Orfeu și Euridice”, de Gluck. La flautul solist am apreciat-o pe tânăra și talentata Casandra Iamandi, flautistă a orchestrei Pitești.

Interpretarea tinerei soliste, acompaniată de orchestra de coarde a Filarmonicii Pitești, a fost viu aplaudată de spectatori.

Orchestra condusă de dirijorul Oprea a interpretat apoi Divertismentul în fa major, KV138, de Mozart. Apoi a revenit flautista Casandra Iamandi care a interpretat partea solistică din Concertul nr. 4 op.9 RV297, „Iarna”, de Vivaldi, acompaniată de orchestra de coarde a Filarmonicii Pitești.

În partea a doua a concertului am

audiat mai multe bijuterii muzicale. Prima piesă a fost „Tema iubirii” din filmul „Cinema Paradiso”, de Ennio Morricone, în care Casandra Iamandi a interpretat partea solistică la flaut.

Orchestra condusă de dirijorul Oprea a interpretat apoi Dansul focului din Amorul vrăjitor de Manuel de Falla.

Am audiat o altă melodie de film a lui Eugeniu Doga, Vals din filmul Tandra și dulcea mea bestie, în care din nou a fost solistă flautista Casandra Iamandi.

După aceea a urmat simpatica melodie Valsul pisicii, de Leroy Anderson, în interpretarea orchestrei.

În final, orchestra condusă de Oprea, în care a luat loc și solista la flaut, a interpretat superbul Poem simfonic nr.3 Les Preludes, S97. Este una dintre piesele influențate de literatura lui Lamartine și este o culme a romantismului muzical.

Spectatorii piteșteni au aplaudat cu entuziasm pe artiști.

Casandra Iamandi

HAYDN vs. MOZART

Joe Neguț

Concertul dedicat celor doi corifei ai clasicismului vienez, Haydn și Mozart, din 27 februarie 2020, ne-a fost propus de către dirijorul Florin Totan.

Totan este un dirijor mai deosebit. El nu numai că dirijează, dar oferă publicului lămuriri privind compozitorii și operele lor. Și, astfel, am aflat povești despre simpaticul Papa Haydn, profesor al lui Mozart, care a fost un compozitor prolific, având la activ nu mai puțin 104 simfonii.

Prima piesă din concert a fost Simfonia nr. 100 în sol major, „Militara”. Ultimele 12 simfonii sunt simfoniile scrise în Regatul Unit, dedicate londonezilor și englezilor. Această simfonie poartă acest nume pentru marșul care se află în partea a doua a simfoniei. De fapt, acest aer marțial continuă și în ultimele două părți ale simfoniei. Orchestra Filarmonicii Pitești condusă de Florin Totan a reușit să redea aerul galant marțial al acestei frumoase simfonii, subliniat de trompete și de timpane.

În partea a doua a concertului a urmat Mozart. Totan ne-a povestit despre geniul lui Mozart, copilăria chinuită de copil minune, dar și talentul de a-și face dușmani. Simfonia interpretată de orchestra Filarmonicii Pitești a fost Simfonia nr. 39 în mi bemol major, de Mozart. Ea face parte din gruparea ultimelor trei simfonii create de Mozart, pe care se pare că le dorea cântate împreună. De fapt, această simfonie are un început grandios, care l-a inspirat pe Beethoven pentru „Eroica”, dar nu are coda.

Am audiat cu multă plăcere această muzică magnifică și ne-am bucurat.

BACH și MOZART, cu Mădălin Voicu

Joe Neguț

Mădălin Voicu

Am urmărit un concert cu muzică preclasică și de la începuturile clasicismului vienez. În prima parte a concertului am avut plăcerea unor concerte de vioară scrise de Bach.

Solistul concertului a fost Florin Ionescu-Galați, fiul dirijorului brașovean, iar dirijor a fost Mădălin Voicu, fiul celebrului violonist, cunoscut mai ales ca politician, dar în ultimul timp întors la pupitrul dirijoral.

Primul concert a fost Concertul pentru vioară și orchestră de coarde în la minor, BWV 1041, iar al doilea a fost Concertul pentru vioară și orchestră de coarde în mi major, BWV1042. Acest al doilea concert mi s-a părut mai cunoscut.

Florin Ionescu-Galați a interpretat această muzică profund religioasă folosind o vioară mignonă, comparativ cu a violoniștilor orchestrei. Amabil, la aplauzele melomanilor piteșteni, Florin Ionescu-Galați a interpretat pentru bis „Aer pe coarde în sol” din „Suita în do major”, BWV 1068. Această bucată muzicală este extrem de frumoasă și pătrunzătoare și s-a bucurat de aplauze prelungite.

În partea a doua am auzit Simfonia nr. 35, „Haffner”, de W. A. Mozart. Această simfonie este dedicată lui Sigmund Haffner cel Tânăr cu ocazia înobilării. Tatăl său a fost primarul Salzburgului și a sprijinit mult cariera lui Mozart. De aceea, Mozart a dedicat mai multe piese muzicale acestei familii.

Muzica are un *tempo* solemn de marș în prima parte, apoi este mai grațios melancolică în a doua parte, dar tonul simfoniei este solemn, conform momentului din viața lui Haffner.

Mădălin Voicu a condus cu atenție și entuziasm orchestra Filarmonicii Pitești, fiind răsplătit cu vii aplauze de către melomanii piteșteni.

Filarmonica Pitești la GRĂDINA DE VARĂ

Joe Neguț

Azi, 11 iunie 2020, a debutat sezonul de concerte cu public al Filarmonicii Pitești în aer liber. Convins că va începe la ora 19.00, am ajuns la Grădina de vară la această oră. Începuse la 18.00!

Așa că m-am bucurat de trei piese finale, „Dansuri Ungare” de Brahms, polcile „Tunete și fulgere” și „Tritsch Tratsch”, de Johann Strauss.

M-am bucurat că am văzut primul concert cu public. Am înțeles că s-au cântat piese de mare popularitate de Beethoven, Bach, Bizet.

STAGIUNEA A 13-A, 2019-2020

DUMINICĂ, 28 IULIE 2019, ORA 19.00

PRIETENIA ROMÂNŌ-COREANĂ

Concert simfonic estival

Orchestra simfonică Wonju Civic & Membrii Orchestrei simfonice Pitești

DIRIJOR: Kim Tae (Coreea de Sud)

SOLIȘTI: Soyung Yu (soprană), Lee Yeun (violoncel), Kim Minseo (actor)

DUMINICĂ, 8 SEPTEMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert extraordinar în aer liber susținut de Filarmonica Pitești.

DIRIJOR: Tiberiu Dragoș Oprea

SOLIST: Flavius Ilie (nai)

PROGRAM: Iosif Ivanovici: Valurile Dunării, Tiberiu Brediceanu: Dansurile românești, George Enescu: Rapsodia Nr. 1, Marțian Negrea: Tarantella, Grigoraș Dinicu: Hora staccato, Charlie Chaplin: This is my song, George Bizet: Farandola din Suita Arlesiana Nr. 2, Geronimo Gimenez: Intermezzo din La boda de Luis Alonso, Piotr I. Ceaikovski: Poloneza din Evgheni Oneghin, Tiberiu Olah: Intrarea la Alba Iulia din Mihai Viteazul, Franz von Suppe: Cavaleria ușoară, Constantin Dimitrescu: Dans țărănesc, Ave Maria (nai), Mădălin Sandu - Suită din Ardeal

JOI, 12 SEPTEMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert simfonic de deschidere a celei de-a 13-a stagiuni a Filarmonicii Pitești

DIRIJOR: Florin Totan

SOLIST: Viniciu Moroianu (pian)

PROGRAM: L.v. Beethoven - Concertul nr. 5 pentru pian și orchestră în Mi bemol major, „Imperialul”

J. Brahms- Simfonia a 3-a în Fa major, op. 90

JOI, 19 SEPTEMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert simfonic

DIRIJOR: Theo Wolters (Olanda)

SOLIST: Floris Onstwedde (trompetă, Olanda)

PROGRAM: J. S. Bach-A. Vivaldi - Concertul pentru trompetă mică și orchestră în Re major

J. Haydn - Concertul pentru trompetă și orchestră în Mi bemol major
Antonin Dvořák: Simfonia a VIII-a în Sol major, op. 88

VINERI, 20 SEPTEMBRIE 2019, ORA 19.00

„VIOARA LUI ENESCU”. Concert cameral

SOLIȘTI: Gabriel Croitoru (vioara lui Enescu) și Horia Mihail (pian).

ÎN PROGRAM: Claude Debussy - Sonata pentru vioară și pian în sol minor

Richard Strauss - Sonata pentru vioară și pian în Mi bemol major

César Franck - Sonata în La major pentru vioară și pian

JOI, 26 SEPTEMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert simfonic

DIRIJOR: Tiberiu Dragoș Oprea

SOLISTĂ: Andreea Butnaru (pian)

PROGRAM: Wolfgang Amadeus Mozart - Concert pentru pian nr. 21 în Do major, KV 467

Wolfgang Amadeus Mozart - Simfonia nr. 35 în Re major, Haffner

JOI, 3 OCTOMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert simfonic

DIRIJOR: Leonard Boga

SOLISTĂ: Andra Mărgineanu (pian)

PROGRAM: Antonio Salieri - Uvertura „La Scuola de' gelosi”

W.A. Mozart - Concert pentru pian și orchestră nr. 23, în La major, KV 488

Fr. Schubert - Simfonia nr. 5 în Si bemol major D. 485

VINERI, 4 OCTOMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert cameral

Clasic la puterea a treia

Marin Cazacu și „Violoncelissimo”

JOI, 10 OCTOMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert simfonic

DIRIJOR: Alexandru Ganea

SOLISTĂ: Doris Iorga (oboi)

PROGRAM:

Jean Sibelius - Poemul simfonic „Finlandia”

Richard Strauss - Concertul pentru oboi și orchestră

Nikolai Rimsky-Korsakov - Suita simfonică „Șeherezada”, op.35 (solo vioară: Mădălin Sandu)

JOI, 17 OCTOMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert simfonic

DIRIJOR: Constantin Adrian Grigore

SOLIST: Răzvan Dragnea (pian)

PROGRAM: Franz Liszt - Concertul nr. 1 în La major pentru pian și orchestră în Mi bemol major

W.A. Mozart - Simfonia nr. 36 în Do major, „Linz”

VINERI, 18 OCTOMBRIE 2019, ORA 19.00

WEST MEETS EAST. BARTOK - SHANKAR - ENESCU

PARFUMURILE MUZICALE ALE INDIEI SI TRANSILVANIEI

Concert cameral extraordinar

ÎN PROGRAM: Ravi Shankar - “Prabhati” (în Raga Goonkali) pentru vioară și tabla

George Enescu - Sonata nr. 3 pentru vioară și pian în la minor

*** - Raga & Tala pentru sitar, bansuri și tabla (compoziție de muzică clasică indiană)

Ravi Shankar - “Raga Piloo”, pentru vioara, sitar și tabla

Ravi Shankar - “Morning Love”, pentru bansuri, vioara și tabla

Udhai Mazumdar - “Tribute to the masters” pentru sitar, bansuri, vioară și tabla

MARTI, 22 OCTOMBRIE 2019, ORA 12.00

ȘCOALA ALTFEL. CONCERT EDUCATIV PENTRU ELEVII DE LA COLEGIUL „BRĂȚIANU”

DIRIJOR: Silviu Deaconescu

SOLIȘTI: Mădălin Sandu - vioară și Constantin Mirea - vioară

ÎN PROGRAM: Wolfgang Amadeus Mozart - Concertone pentru 2

viori, în Do major, KV 190

Ludwig van Beethoven - Simfonia nr. 8 în Fa major, op. 93

JOI, 24 OCTOMBRIE 2019, ORA 19.00

IL CONCERTONE

Concert simfonic

DIRIJOR: Silviu Deaconescu

SOLIȘTI: Mădălin Sandu (vioară) și Costinel Mirea (vioară)

PROGRAM: W.A. Mozart - Concertone pentru două viori și orchestră, în Do major

L.v. Beethoven - Simfonia a 8-a în Fa major, op.

JOI, 31 OCTOMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert simfonic

DIRIJOR: Giovanni Pompeo (Italia)

SOLIST: Nicola Bimbi (Italia, oboi)

ÎN PROGRAM: Tomaso Giovanni Albinoni - Concert pentru oboi și orchestră în re minor

Benedetto Marcello - Concert pentru oboi în do minor

Ennio Morricone - Oboiul lui Gabriel din filmul Misiunea

Ludwig van Beethoven - Simfonia nr. 3, Eroica

VINERI, 1 NOIEMBRIE 2019, ORA 19.00

Recital de pian

OXANA CORJOS

ÎN PROGRAM: Johann Sebastian Bach / Ferruccio Busoni - Ciacona din Partita a II-a în re minor pentru vioară solo, transcripție pentru pian solo de F. Busoni

Claude Debussy - Des pas sur la neige din Preludii pentru pian Caietul I (1910)

Claude Debussy - La sérénade interrompue din Preludii pentru pian Caietul I (1910)

Claude Debussy - La Puerta del Vino

Claude Debussy - Feux d'artifice

Sergei Sergeyevich Prokofiev - Sonata nr. 6 în La major pentru pian, op. 82

JOI, 7 NOIEMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert simfonic

DIRIJOR: Orazio Baronelo (Italia)

SOLISTĂ: Cristina Anghescu (vioară)

ÎN PROGRAM: Wolfgang Amadeus Mozart - Divertisment în Re major, KV 136

Wolfgang Amadeus Mozart - Concertul nr. 5 pentru vioară și orchestră în La major, K 219

Wolfgang Amadeus Mozart - Simfonia nr. 29 în La major, K 201

**TURNUL EXTRAORDINAR AL ORCHESTREI FILARMONICII PITEȘTI
ÎN COREEA DE SUD 3-14 NOIEMBRIE 2019**

DUMINICĂ, 3 NOIEMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert simfonic în orașul Mokpo, Coreea de Sud

Orchestra simfonică a Filarmonicii Pitești

DIRIJOR: Juan Jose Navarro (Spania)

ÎN PROGRAM: Ludwig van Beethoven - Concert nr. 3 pentru pian și orchestră în do minor, op. 37 [prima parte]

Wolfgang Amadeus Mozart - Concert pentru pian nr. 21 în Do major, KV 467 [prima parte]

Joseph Haydn - Concert pentru pian și orchestră în Re major, Hob. VIII/11 [prima parte]

Edvard Grieg - Concert pentru pian și orchestră în la minor, op.16 [prima parte]

Wolfgang Amadeus Mozart - Concert pentru pian nr. 9 în Mi bemol major, KV271 [prima parte]

Wolfgang Amadeus Mozart - Concertul pentru pian și orchestră nr. 20 în re minor, KV 466 [prima parte]

Ludwig van Beethoven - Concert nr. 5 pentru pian și orchestră în Mi bemol major, op. 73, Imperialul [prima parte]

LUNI, 4 NOIEMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert simfonic în orașul Chunan, Coreea de Sud

Orchestra simfonică a Filarmonicii Pitești

DIRIJOR: Juan Jose Navarro

JOI, 7 NOIEMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert simfonic la Universitatea din Soomyung

Orchestra simfonică a Filarmonicii Pitești

DIRIJOR: Juan Jose Navarro

DUMINICĂ, 10 NOIEMBRIE 2019, ORA 15.00

Concert simfonic la Yeong San Art Center

Orchestra simfonică a Filarmonicii Pitești

DIRIJOR: Juan Jose Navarro

LUNI, 11 NOIEMBRIE 2019, ORA 19.30

Concert simfonic la Universitatea Baekseok

Orchestra simfonică a Filarmonicii Pitești

DIRIJOR: Juan Jose Navarro

MARTI, 12 NOIEMBRIE 2019, ORA 19.30

Concert simfonic la Universitatea Baekseok

Orchestra simfonică a Filarmonicii Pitești

DIRIJOR: Juan Jose Navarro

SOLIST: Mădălin Sandu - vioară

MIERCURI, 13 NOIEMBRIE 2019, ORA 19.30

Concert simfonic la Yeong San Art Center

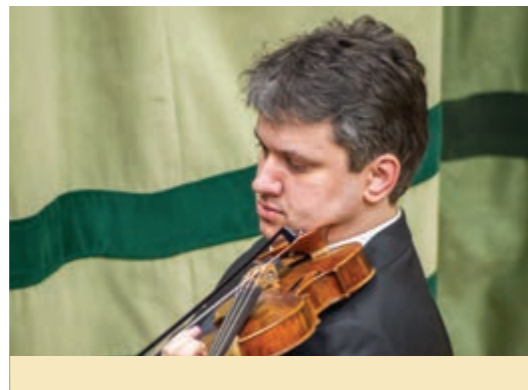
Orchestra simfonică a Filarmonicii Pitești

DIRIJOR: Juan Jose Navarro

ÎN PROGRAM: Paul Constantinescu - Triplul concert pentru vioară, violoncel, pian și orchestră

Felix Mendelssohn-Bartholdy - Concert pentru vioară și orchestră

în mi minor, op. 64

JOI, 14 NOIEMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert vocal-sinfonic

Centrul Multifuncțional

Orchestra simfonică a Filarmonicii Pitești și Corul BRD

DIRIJORI: Bogdan Vodă și Andrei Stănculescu

SOLIȘTI: Cristina Fieraru - soprană, Daiana Ishak - soprană, Victoria Burdea - mezzosoprană, Katolina Vlad - mezzosoprană, Andrei Petre - tenor, Marius Nine - bariton, Alexandru Matei - bas

ÎN PROGRAM: Wolfgang Amadeus Mozart - Exultate, jubilate - motet pentru soprană și orchestră, KV165 (158a)

Wolfgang Amadeus Mozart - Requiem

Wolfgang Amadeus Mozart - Missa Încoronării în Do major, K.317

JOI, 21 NOIEMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert simfonic

DIRIJOR: Tiberiu Oprea

SOLIȘTI: Mihai Sirbu - corn, Ioan Gabriel Luca - corn

ÎN PROGRAM: Christoph Willibald Ritter von Gluck - Uvertura la Orfeu și Euridice

Georg Philipp Telemann - Concertul pentru 2 corni, cembalo și orchestră de coarde în Mi bemol major

Felix Mendelssohn-Bartholdy - Simfonia nr. 4 în La major, op. 90, Italiana

JOI, 28 NOIEMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert simfonic extraordinar

Orchestra simfonică a Filarmonicii Pitești

DIRIJOR: Horia Andreescu

SOLIST: Mihai Ungureanu - pian

ÎN PROGRAM: Wolfgang Amadeus Mozart - Simfonia nr. 1 în Mi bemol major

Joseph Haydn - Concert pentru pian și orchestră în Re major, Hob.VIII/11

Ludwig van Beethoven - Simfonia nr. 5 în do minor, op. 67, Simfonia destinului

JOI, 5 DECEMBRIE 2019, ORA 19.00

Concert simfonic

DIRIJOR: Valentin Doni

SOLIST: Paul Ionescu - pian

ÎN PROGRAM: Bedrich Smetana - Poemul simfonic Vltava din ciclul Patria mea

Wolfgang Amadeus Mozart - Concertul pentru pian și orchestră nr. 20 în re minor, KV 466

Edvard Grieg - Selecțiuni din Suitele Peer Gynt

JOI, 12 DECEMBRIE 2019, ORA 19.00

BEETHOVEN

Concert simfonic

DIRIJOR: Radu Postavaru

SOLIST: Madalin Voicu jr (pian)

PROGRAM: Ludwig van Beethoven - Uvertura Inaugurarea casei

Ludwig van Beethoven - Concert pentru pian și orchestră, nr. 1, op. 15

Ludwig van Beethoven - Simfonia nr. 6 în Fa major, op. 68, Pastorală

JOI, 19 DECEMBRIE

Concert vocal- simfonic. Gala vieneză

DIRIJOR: Mircea Holiartoc

SOLIȘTI: Irina Iordachescu (soprană) și Mario Vasiliu (tenor)

ÎN PROGRAM: Johann Strauss Jr. - Uvertura la Liliacul

Gherase Dendrino - Te iubesc, duet Bertha - Ciprian din Lăsați-mă să cânt

Johann Strauss Jr. - Tritsch - tratsch, op.214

Franz Lehar - Aria Vilei din Văduva veselă, nr. 8

Johann Strauss Jr. - Galopul bandiților

Franz Lehar - Dein ist mein ganzes Hertz, arie din Țara Surusului
Emmerich Kálmán - Heia in den Bergen, aria Silviei din Silvia, Act. I, nr. 1

Johann Strauss Jr. - Frisch ins Feld

Emmerich Kálmán - Tausend kleine Engel, duet din opereta Silvia
George Grigoriu - Muzica e viața mea, arie din opereta Valurile Dunării

Johann Strauss Jr. - Polca Tunete și fulgere (Unter donner und blitz), op.324

Francis Lopez - Aria Viens en Italie (Te voi răpi la noapte) din Secretul lui Marco Polo

Ernesto de Curtis - Non ti scordar di me

Franz von Suppe - Uvertura Dama de pică

Adolphe Adam - O Holly Night

Franz Lehar - Iubește-mă (Lippen schweigen), duet Hanna - Danillo din Văduva veselă, nr. 15

*** - Moș Crăciun

*** - O, ce veste minunată

Johann Strauss Sr. - Marșul lui Radetzky, op.228

LUNI, 13 IANUARIE 2020, ORA 19.00

Concert de mandoline

DIRIJOARE: Lee Guk Pyo (Coreea de Sud)

Grupul de mandoline „Luyah Mandolin Ensemble” (Coreea de Sud) și orchestra de cameră a Filarmonicii Pitești

ÎN PROGRAM: What a friend we have in Jesus- C.C.Converse, Doctor Zhivago - M.Jarre, 1 million roses - P.Pauls, Schostacowitsch Valts no2, Troica - Russian folk song, Buon giorno principessa, La vita e bella - Nicola Piovani, Espana Cani - P.Marquina, La spagno-la - Vincenzo di Chiara, Tears of Mokpo - Son mok in, Amazing grace - Traditional American melody, Barley field - Korean song, Arirang - Korean folk song.

JOI, 16 IANUARIE 2020, ORA 19.00

Concert simfonic

DIRIJOR: Alexandru Ganea

SOLIST: Raymond Cinpoescu (oboi)

PROGRAM: Wolfgang Amadeus Mozart - Uvertura la „La clemenza di Tito”

Wolfgang Amadeus Mozart - Concert pentru oboi și orchestră în Do major

Joseph Haydn - Simfonia nr. 104 în Re major, „Londoneza”

JOI, 23 IANUARIE 2020, ORA 19.00

BEETHOVEN

Concert simfonic

DIRIJOR: Mihail Ștefănescu

SOLISTĂ: Lucia-Cristiana Iordache (pian)

Concertul nr. 2 pentru pian

Simfonia nr. 2

Ludwig van Beethoven - Concert pentru pian și orchestră nr. 2 în Si b major, op.19

Ludwig van Beethoven - Simfonia nr. 2 în Re major, op. 36

JOI, 30 IANUARIE 2020, ORA 19.00

Concert simfonic

DIRIJOR: Alexandru Ilie

SOLISTĂ: Miruna Vidican (harpă)

PROGRAM: Carl Ditters von Dittersdorf - Concert pentru harpă și orchestră de coarde

W.A. Mozart - Simfonia nr. 23 în Re major

W.A. Mozart - Simfonia nr. 25 în sol minor

JOI, 6 FEBRUARIE 2020, ORA 19.00

AMADEUS

Concert simfonic

DIRIJOR: Iulian Rusu

SOLIST: Iulian Rusu - clarinet

ÎN PROGRAM: Wolfgang Amadeus Mozart - Simfonia nr. 2 în Si bemol major, KV 17

Wolfgang Amadeus Mozart - Concertul pentru clarinet și orchestră în La major, K. 622

Wolfgang Amadeus Mozart - Simfonia nr. 41 în Do major, Jupiter, KV 551

VINERI, 7 FEBRUARIE 2020, ORA 19.00

Turneu extraordinar. 15 ANI DE CARIERĂ SOLISTICĂ ALEXANDRU ANASTASIU- UN REGAL AL INSTRUMENTELOR DE PERCUȚIEI

Ansamblu format din Alexandru Anastasiu, Sara Merișcă, Tudor Ciobanu, Patricia Niculae și Cosmin Dumitriu

ÎN PROGRAM, lucrări pentru vibrafon, marimbă și percuție (JS Chapi, Chick Corea, Vadim Neselovsky, E. Sejourne, A. Anastasiu).

JOI, 13 FEBRUARIE 2020, ORA 19.00

Concert simfonic

DIRIJOR: Gaejun Jeon (Coreea de Sud)

SOLIST: Sunghoon Simon Hwang (pian, Coreea de Sud)

PROGRAM: R. Schumann - Concertul pentru pian și orchestră

L. v. Beethoven - Simfonia nr. 7

JOI, 20 FEBRUARIE 2020, ORA 19.00

L'HIVER AVEC LA FLUTE ENCHANTÉE

Concert simfonic

DIRIJOR: Tiberiu Oprea

SOLISTĂ: Casandra Iamandi (flaut)

ÎN PROGRAM: Wolfgang Amadeus Mozart - Uvertura la Flautul fermecat, K 620

Christoph Willibald Ritter von Gluck - Dansul spiritelor binecuvântate din Orfeu și Euridice

Manuel de Falla - Farruca din Tricornul

Manuel de Falla - Dansul focului din Amorul vrăjitor

Ennio Morricone - Cinema Paradiso

Eugeniu Doga - Gramophon Vals

Eugeniu Doga - Vals din filmul My Sweet and Tender Beast

Ástor Piazzolla - Canto de Octubre

Antonio Vivaldi - Concertul nr. 4 în fa minor, op. 8, RV 297, Iarna

JOI, 27 FEBRUARIE 2020, ORA 19.00

HAYDN VS. MOZART

Concert simfonic

DIRIJOR: Florin Totan

PROGRAM: J. Haydn - Simfonia nr. 100 în Sol major, Simfonia „Militară”

W.A. Mozart - Simfonia nr. 39 în Mi bemol major

JOI, 5 MARTIE 2020, ORA 19.00

Concert simfonic

DIRIJOR: Mădălin Voicu

SOLIST - Florin Ionescu-Galați (vioară)

PROGRAM: Johann Sebastian Bach - Concert pentru vioară și orchestră în la minor, BWV 1041

Johann Sebastian Bach - Concert pentru vioară și orchestră în Mi major BWV1042

Wolfgang Amadeus Mozart - Simfonia nr. 35 în Re major, Haffner

MIERCURI, 11 MARTIE 2020 - JOI, 14 MAI 2020

SUSPENDARE ACTIVITATE STARE DE URGENȚĂ

JOI, 11 Iunie 2020, ORA 18.00, GRĂDINA DE VARĂ

Concert simfonic

DIRIJOR: Tiberiu-Dragoș Oprea

ÎN PROGRAM: Ludwig van Beethoven - 12 Contradansuri [selectiuni]

Johann Sebastian Bach - Arie "pe coarda Sol" din Suita nr. 3 pentru orchestră în Re major, BWV 1068

Johannes Brahms - Dans ungar nr. 7, Allegretto

Johannes Brahms - Dans ungar nr. 2 în re minor, Vivace

Béla Bartók - Dansuri românești

George Bizet - Suita Arleziana nr. 2

Johannes Brahms - Dans ungar nr. 5, în sol minor, Allegro-Vivace

JOI, 18 Iunie 2020, ORA 18.00, GRĂDINA DE VARĂ

Concert simfonic

DIRIJOR: Tiberiu-Dragoș Oprea

SOLISTI: Casandra Iamandi - flaut, Mihai Dima - trompetă, Raymond Cinpoescu - oboi

ÎN PROGRAM: Gioachino Rossini - Uvertura Bărbierul din Sevilla

Amilcare Ponchielli - Danza delle Ore, balet din La Gioconda

Pietro Mascagni - Intermezzo din Cavalleria rusticana

Constantin Dimitrescu - Dans țărănesc

Edvard Grieg - In the Hall of the Mountain King din Suita nr. 1 Peer Gynt

Ennio Morricone - Oboiul lui Gabriel din filmul Misiunea

SOLIST: Raymond Cinpoescu - oboi

Piotr Ilici Ceaikovski - Canțoneta napolitană din baletul Lacul lebedelor

SOLIST: Mihai Dima - trompetă

Eugeniu Doga - Vals din filmul My Sweet and Tender Beast

SOLISTĂ: Casandra Iamandi - flaut

Johann Strauss Jr. - Kunstler Leben (Viață de artist), op. 316

Edvard Grieg - Dans norvegian nr. 1 - Allegro marcato - din Dansuri norvegiene, op. 35

Emmerich Kálmán - Uvertura la opereta Silvia

Gioachino Rossini - Uvertura la Wilhelm Tell

Jacques Offenbach - Can-can din Orfeu în Infern

JOI, 25 Iunie 2020, ORA 18.00, GRĂDINA DE VARĂ

Concert simfonic de închidere a celei de-a 13-a stagioni

DIRIJOR: Tiberiu-Dragoș Oprea

ÎN PROGRAM: Johann Strauss Jr. - Uvertura la Liliacul

Franz Lehar - Valsul Aur și Argint

Johann Strauss Jr. - Kaiser - Walzer, op. 437

Johann Strauss Jr. - Rosen aus den Suden, op.388

Johann Strauss Jr. - Polca Tic-Tac

Josef Strauss - Polca Fără griji (Ohne Sorgen)

Johann Strauss Jr. / Josef Strauss - Pizzicato-Polka

Johann Strauss Jr. - Polca La vânătoare (Auf der jagd), op.373

Johann Strauss Jr. - Feuerfest, op.269

Iosif Ivanovici - Valurile Dunării

Johann Strauss Jr. - Galopul bandiților

Johann Strauss Sr. - Galopul suspinelor

Johann Strauss Sr. - Marșul lui Radetzky, op.228

Jean Dumitrascu

<https://www.youtube.com/user/filarmonicapitesti>